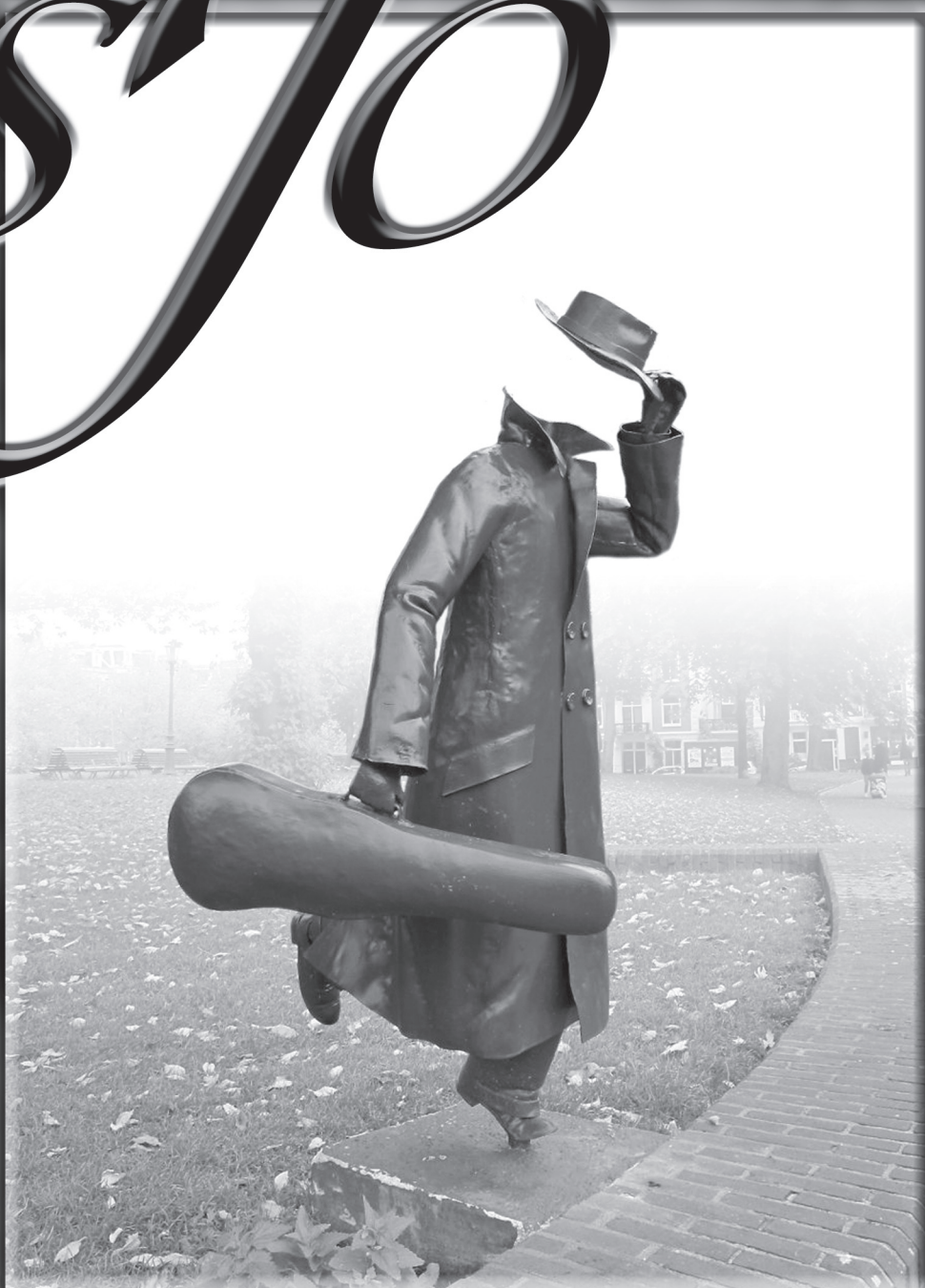

Jäsenlehti

2015

Suomen jousisoitinopettajat ry

**Jousisoitinopetus Porvoonseudun musiikkiopistossa •
Pilatesta viulistille •
Viulukilpailujen vuosi 2015 •
International Minifiddlers Colourstrings -etäopetus**

KUOPION XII VIULUKILPAILU KUOPION MUSIIKKIKESKUKSESSA 4.-11.1.2015

Alkuerä 4.-6.1. klo 10 ja klo 16

Kuopion Musiikkikeskuksen kamarimusiikkisali

Välierä 8.-9.1.2015 klo 10.00 ja 16.00

Kuopion Musiikkikeskuksen konserttisali

Finaali 10.-11.1.2015 klo 16.00

Kuopion Musiikkikeskuksen konserttisali

Finaalissa kilpailijoita säestää Kuopion kaupunginorkesteri, kapellimestarina Alberto Hold-Garrido

Palkintojenjakotilaisuus

11.1.n. klo 20.00 (vapaa pääsy)

Lippujen hinnat:

Sarjalippu 101,50 €

Alkuerän osat 11,50 € / 5,50 € opiskelijat

Välierän osat 16,50 € / 7,50 € opiskelijat

Finaalin osat 26,50 € permanto / 21,50 € parvet /

21,50 € ryhmät väh. 20 hlöä / 7,50 € opiskelijat

yläparvella

Kuopion Musiikkikeskuksen lipunmyynti:

puh. 0600 96100 (1,98 €/min. + pvm)

Sarjalippu on myynnissä vain Kuopion Musiikkikeskuksen ja Kuopion kaupunginteatterin lippukassoilla.

Hinnat sisältävät Kuopion Musiikkikeskuksen palvelumaksun 1,50 €/lippu.

Palvelumaksut vaihtelevat ostopaikasta riippuen.

Lippupisteen valtakunnallinen lipunmyynti:

Järjestäjä: Kuopion Musiikinystävien Yhdistys r.y. / **Lisätietoja:** www.kuopionviulukilpailu.fi

Oppilaat ovat myös meille sydämen asia.

**Laadukkaat, huolellisesti trimmatut oppilassoittimet ja -jouset
kaikissa hintaluokissa ...**

Jay Haide, Tononi, SieLam, Paesold, Knoll, Dörfler...

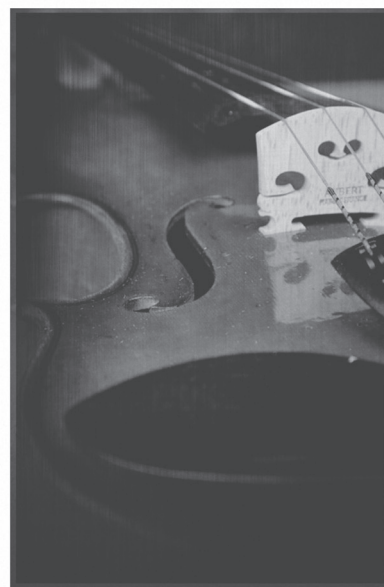
... laaja valikoima apuvälineitä hyvään soittoergonomiaan ...

Kun, Viva la Musica, Wittner, Wolf, Bonmusica, Bow Hold Buddies, Strad Pad...

... kielet, nuotit ja tarvikkeet aina edulliseen hintaan!

Pirastro, Thomastik, Larsen, D'Addario, Jargar, Prim...

**Hyvät kokeilumahdollisuudet Turun ja Helsingin
myymälöissämme, sekä Postin ja Matkahuollon
välityksellä ympäri Suomen.**

SOITIN LAINE OY
/ HELSINKI

POHJ. RAUTATIEKATU 11
00100 HELSINKI
0290 80 2443

anna.markkanen@soitinlaine.fi

SOITIN LAINE OY
/ TURKU

MAARIANKATU 10
20100 TURKU
0290 80 2405

katri.pajala@soitinlaine.fi

HUOM.
UUDET PUHELINNUMEROT!

VERKKOKAUPPAMME
ON AVOINNA 24h/7.

WWW.SOITINLAINE.FI

Jäsenlehti SJO 2015 SISÄLLYS

■ Osaamista ja hyvää oloa! 3
Heidi Mantere

■ Info: yhdistys & jäsenlehti 4

■ Jousisoitinopetus Porvoon-
seudun musiikkiopistossa 5
Päivi Honkaniemi

■ Pilatesta viulistille 8
Heidi Mantere

■ Vuosikokouskutsu &
Vuorovaikutuspäivät Porvoossa
7.-8.2.2015 14

■ Hagai Shaham 15
Päivi Meller

■ Viulukilpailujen vuosi 2015 –
Tuomas Haapasen haastattelu . . 16
Päivi Pousar

■ Viulisti ja viulupedagogi
kustannustoimittajana 21
Sirkka Kuula

■ iMuusikko 23
Lauri Toivio

■ International Minifiddlers
Colourstrings -etäopetus 24
Géza Szilvay

Kansikuvasta

Eräänä päivänä vuonna 1982 Amsterdamin Marnixstraatille oli ilmestynyt metallinen veistos päättömästä miehestä, joka viulukotelonsa kanssa eteenpäin kiiruhtaessaan ehtii kuitenkin nostaa hattuaan tervehdyksen merkiksi. Kukaan ei tuntunut tietävän mistä patsas oli tullut tai kuka sen oli tehnyt. Yhtäkkiä patsas katosi – ilmestyäkseen uudestaan muutaman vuoden päästä, nyt kauttaaltaan siniseksi maalattuna. Vuosien saatossa muitakin patsaita ilmestyi tyhjäs-
tā kaupungin kaduille. Mysteeri odottaa edelleen ratkaisuaan... ■

Osaamista ja hyvää oloa!

Toisen puheenjohtajavuoteni aikana Suomen jousisoitinopettajat ry:n (jäljempänä SJO) hallituksen yhteistyö on entisestään tiivistynyt ja olemme saaneet jäsenistömme päivitettyä sekä uusia jäseniä mukaan toimintaamme. Jäsenrekisterimme takaa yhteydenpidon lisäksi myös informaation nopeamman kulun SJO:n toiminnasta. Vuosittain avatut verkkosivumme estafinland.fi ovat toimineet mainiona kanavana niin mainostajille kuin SJO:n ajankoh-
taisten asioiden esiin tuomiselle. Pyrimme käyttämään verkkosivuja entistä aktiivisemmin jousisoitinkentällä järjestettävien vuosittaisten tapahtumien, konferenssien, materiaali-
julkaisujen ja musiikkileirien mainoskanavana. Toimintaamme voi seurata SJO/ESTA [facebook.com](https://www.facebook.com/esta)- ja [ESTAFINLAND](https://twitter.com/esta) twitter.com -sivujen kautta ja pitää yhteyttä jopa reaaliajassa. Jäseneksi voit liittyä suoraan verkkosivujemme kautta. Liity mukaan!

SJO-jäsenlehti on aina yhteistyötä ja suuri panostus pienelle, mutta aktiiviselle toimijaryhmällemme. Yhteistyön voimasta suuri kiitos kaikille lehden tekoon osallistuneille! Luettavananne on tuhti paketti SJO:n toiminnassa mukanaolevien tai toimintaamme tukevien osaamisesta ja ammattitaidosta Suomen jousisoitinkentällä. Kiitän tässä myös mukaan tulleita mainostajiamme. SJO-lehti ilmestyy nyt ensi kertaa verkkosivuformaatilla ja sen voi lukea estafinland.fi-verkkosivuiltamme.

*Heidi Mantere
(kuva: Studio Jukka Rapo).*

Hallituksemme työpanos kuuluu ja näkyy myös Porvoonseudun musiikkiopiston ja Porvoon Taidetehtaalla järjestettävillä SJO:n Vuorovaikutuspäivillä 7.–8.2.2015. Kiitän musiikkiopiston vahvaa panostusta yhteistyöhön sekä yhteyshenkilönä toiminutta SJO:n hallituksen jäsentämme Jaana Holopaista. Onnittelen samalla syyskaudella 2014 upeat 50 vuotta täyttäneitä musiikkiopistoja! Kiitän myös kaikkia Vuorovaikutuspäivien ohjelmaan mukaan lupautuneita, te tuotte mukanne iloksemme vahvaa osaamista. Luvassa on myös ”Porvoon mitalla” hyvää oloa sunnuntaisen pilatestunnin myötä. Upea ohjelmakehitys ilmoittautumisinfoineen tässä lehdessä ja verkkosivuillamme.

Varaa matkalippusi, majoituksesi ja ruokailusi etukäteen. Tule mukaan!

Suomen jousisoitinopettajat ry / ESTA on suuri toimija kansainvälisestäkin näkökulmasta katsottuna. Meillä on mahdollisuus vaikuttaa laajemminkin pedagogiikan kentällä. Yhteydenpidon helppous ja ideariihet kantavat pitkälle. Osallistukaamme vuosittain yhdistyksemme Vuorovaikutuspäiville sekä ESTA:n järjestämiin kongresseihin.

Jakakaamme osaamistamme ja hyvää oloa jatkossakin toisillemme! ■

Helsingissä 07.10.2014,

Heidi Mantere

Suomen jousisoitinopettajat ry / ESTA, puheenjohtaja

**Suomen jousisoitinopettajat ry /
European String Teachers' Association**
www.estafinland.fi

SJO c/o Sirpa Sarnasto
Teinitie 15 D 32, 00640 Helsinki
p. 040 5657 900

Hallitus

- Puheenjohtaja **Heidi Mantere**
estafinland@gmail.com
- Varapuheenjohtaja **Pirkko Simojoki**
pirkko.simojoki@gmail.com
- Talousvastaava ja sihteeri
Sirpa Sarnasto sirpa.sarnasto@luukku.com
- **Jaana Holopainen**
jaana.holopainen@ppa.inet.fi
- **Hannu Kiiski** hannu.kiiski@uniarts.fi
- **Päivi Meller** paivy.meller@uniarts.fi
- **Lucia Nakova-Haikarainen**
luciahakarainen@gmail.com
- **Päivi Pousar** paivi.pousar@gmail.com

Kunniajäsenet

Tuomas Haapanen
Anja ignatius (1911–95)
Arto Noras
Leena Siukonen-Penttilä (1924–94),
Géza Szilvay
Seppo Tukiainen

Info

Liittyminen yhdistykseen

www.estafinland.fi

Jäsenmaksut

30 e, opiskelijat ja eläkeläiset 15 e

Yhdistyksen pankkiyhteys

NORDEA FI83 1023 3000 2404 52

Facebook: SJO/ESTA

Twitter: ESTAFINLAND

Jäsenlehti SJO/ ESTA

- Päätoimittaja **Heidi Mantere**
estafinland@gmail.com
- Ulkoasu, taitto ja kuvankäsittely **Lauri Toivio**
lateneum@saunalahti.fi
- Painopaikka **Trinket**, Helsinki

Ilmoitushinnat

1/1 s. 260 e, 1/2 s. 160 e, 1/4 s. 90 e,
rivi-ilmoitus 50 e

Verkkosivujen ilmoitushinnat

6kk 100 e ja 12 kk 170 e

Jousisoitinopetus Porvoonseudun musiikkiopistossa

Porvoonseudun musiikkiopisto on 10 kunnan alueella toimiva yli 2300 oppilaan kunnallinen musiikkioppilaitos, jonka perustamisesta tulee tänä syksynä kuluneeksi 50 vuotta. Porvoonseudun musiikkiopisto on samalla varsin ainutlaatuinen oppilaitos. Se pystyy yhdistämään onnistuneesti toiminta-alueensa kuntien ja kahden eri kielellisen kulttuuriperinnön edustajat.

Porvoon seudulla on ollut vireää harrastustoimintaa jo kauan ennen musiikkiopiston perustamista. Alueella on toiminut useita koulujen oppilasorkestereita sekä mm. Porvoon Kamariorkesteri ja Porvoon Orkesteriyhdistys, jolla oli aikanaan myös oma orkesterikoulu. Orkesterikoulun tavoitteena oli kasvattaa uusia soittajia orkesteriin.

Tarve vakiintuneelle musiikinopetukselle kuitenkin kasvoi ja niin joukko innostuneita musiikin harrastajia kokoontui yhteen perustamaan Porvoon Musiikkiopistoa syyskuussa 1964. Virallisia avajaisia vietettiin jo 25.10.1964. Siitä lähtien musiikkiopisto on kasvanut ja kehittynyt voimakkaasti. Aluksi toimittiin kannatusyhdistyksen tukemana kunnes opisto kunnallistettiin

1978. Sipoon kunta liittyi mukaan 1982, Mäntsälä 1994 ja Loviisan seudun kuusi kuntaa 1995. Musiikkiopisto toimi Porvoon maalaiskunnan ylläpitämänä aina vuoteen 1997, jolloin Porvoon kaupunki tuli ylläpitäjäksi.

Jousisoitinopetus on ollut keskeisessä asemassa aivan opiston alkuajoista lähtien. Jousisoittimen monipuolisuus näkyy opistomme palvelutarjonnassa opiskeluvaihtoehtojen runsautena. Opetusta annetaan erilaisissa ryhmissä sekä yksilöopetuksena.

Ainekohtaisten opetussuunnitelmien kehittämistyössä on pyritty huomioimaan niin omaksi ilokseen soittavien harrastajien kuin musiikin ammattilaisiksi tähtäävien opiskelijoiden tarpeet.

Jousisoittimen opiskelun voi aloittaa jo valmentavan opetuksen soitinryhmissä, jonne oppilaat valitaan ilmoittautumisjärjestyksessä ilman sisäänpääsytestiä. Valmentavaa jousisoitinopetusta annetaan 2–5 lapsen viulu-, alttoviulu- ja selloryhmissä. Ryhmät on suunnattu 5–9-vuotiaille.

Jousisoittimiin tutustumisen voi aloittaa myös soitinkarusellin kautta, jossa oppilaat saavat lukuvuoden aikana mahdollisuuden tutustua useamman eri soitinryhmän soittimeen ennen varsinaisia soitinopintoja.

Opetusta voi saada myös kouluyhteistyönä toteutetuissa soitinpajoissa koulupäivän jälkeen omassa koulussa.

Valmentavasta opetuksesta siirrytään perusopetukseen sisäänpääsytestien kautta. Perusopetukseen voi hakeutua myös suoraan sisäänpääsytestien kautta ilman valmentavaa opetusta.

Jousisoittimet ovat pianon jälkeen suosituimpia soittimia hakeuduttaessa musiikkiopistojen pariin. Nykyään talon noin kolmeasataa jousisoitinopiskelijaa luotsaa kahdeksantoista ammattitaitoista ja innokasta soitonopettajaa ja orkesterinjohtajaa. Lukumäärä sisältää opiskelijat valmentavan opetuksen pienistä vasta-alkajista aina musiikkiopisto-osaston pitkälle taidoissaan edenneisiin soittajiin.

Yhteissoitto kuuluu erottamattomana osana musiikin opiskeluun, niin myös jousisoitinopintoihin. Opistossa toimii yhteensä 8 jousiyhtytettä ja orkesteria opiston neljässä toimipisteessä Porvoossa, Loviisassa, Mäntsälässä ja Sipoossa. Näissä eritasoisissa yhtyeissä jousisoittaja pääsee yhteissoiton makuun pian opiskelun alettua.

Opiston jousiyhtyeistä aiemmilta vuosilta voisi myös mainita jousikvartetti Pippurit, joka valittiin SML:n Nuoret virtuoosit -kehittämishankkeen taidemusiikin kummiyhtyeeksi joulukuussa 2006.

Aineryhmän jäsenet ovat osallistuneet säännöllisesti erilaisiin koulutustapahtumiin. Myös talon sisäistä koulutusta on pyritty lisäämään ja näin jakamaan sitä monipuolista osaa-mista, jota aineryhmän jäsenillä on.

Jousiaineryhmä on ollut aktiivisesti mukana suunnittelemassa ja toteuttamassa erilaisia kursseja ja koulutustapahtumia sekä konsertteja. Yhtenä kehitystyön hedelmänä voisi mainita asteikkopajat, joita järjestetään muutama kerta lukuvuodessa. Asteikkopajassa usein ehkä ”pakkopulaksi” koettu asteikkoharjoittelu muuttuu innostavaksi yhteissoitoksi.

Musiikkiopistomme toimii maantieteellisesti laajalla alueella. Talon sisäistä yhteistyötä on tehty myös eri toimipisteiden välisillä konserttikiertueilla. Konserttitoiminta onkin opistossamme vilkasta. Jousisoitinopiskelijat ovat esiintyneet ahkerasti paitsi opiston omissa oppilasilloissa myös päiväkotij- ja koululaiskonserteissa, vanhainkodeissa ja palvelutaloissa sekä orkestereiden yhteisissä konserteissa. Sykähdyttävänä on jäänyt mieleen parin vuoden takainen Näppäri-konsertti 200 soittajan voimin Taidetehtaan Avanti-salissa.

Perinteisten oppilaskonserttien lisäksi huomionarvoista on myös musiikkiopiston järjestämä muu konserttitoiminta. Opiston konserttitarjonta sisältää sekä suuria orkesterikonsertteja ja vierailevien solistien ja yhtyeiden konsertteja että opettajakonsertteja opiston toiminta-alueella. Opiston 50-vuotisjuhlavuotta on haluttu juhlistaa erityisesti opettajakonsertein.

Tänä syksynä on myös käynnistynyt Taidetehtaan Klassikot -sarja, jossa vierailee neljä valtionosuusorkesteria solisteineen. Opisto tuottaa sarjaa yhteistyössä Porvoon kaupungin kulttuurij- ja vapaa-aikapalveluiden ja Taidetehtaan säätiön kanssa.

Juhlavuoden kohokohtiin tulee kuulumaan osallistuminen Suomalaisen barokkiorkesterin järjestämään Concerto grosso -tapahtumaan marraskuussa. Soittajat ovat harjoitelleet jo eri toimipisteissä omissa orkestereissaan konsertin ohjelmaa. Lisäksi noin 150 soittajan joukko on kokoonnut kahdesti yhteisiin viikonloppuharjoituksiin ja vielä jatketaan harjoittelua pitkin syksyä. Kyseessä on todellinen suurponnistus, jonka kruunaa noin 400 soittajan yhteisesiintyminen Musiikkitalon suuressa konserttisalissa 22.11.2014.

Kevään kohokohtiin nousee epäilemättä myös jo muutaman kerran aiemminkin toteutettu Nuoret solistit -konsertti, jossa opiston lahjakkaat nuoret soittajat saavat esiintyä kapellimestari Juhani Lamminmäen johtaman opettajaorkesterin säestyksellä. ■

Tervetuloa viettämään juhluvuotta kanssamme!

Päivi Honkaniemi

Porvoon musiikkiopiston musiikkijohtaja

Kuva ed. sivulla: Concerto grosso -konsertin harjoituksista Borgå Gymnasiumin juhlasalissa (kuva: Päivi Honkaniemi).

Tytyväisten asiakkaittemme joukko laajenee
Tutustu sinäkin Toonikan jousisoittimiin

TOONIKA

Toonika Oy
Riihitontuntie 14
02200 ESPOO
p. 050.4364946
www.toonika.fi

nuotit
soittotunnille
ja konsertti-
saleihin
ostinato.fi

ostinato
nuottikauppa • sheet music shop
Puh. (09) 443 116, Tykistönkatu 7, 00260 Helsinki
ostinato@ostinato.fi, ostinato.fi

Pilatesta viulistille

Johdanto

Viulunsoiton fyysiset ja psyykkiset haasteet keskittyvät yhä niin pedagogiikassa kuin harjoittelussa pääsääntöisesti hienosensomotoriikkaan. Parhaimmillaan – tai pahimmillaan – kun harjoitteluperiodi aloitetaan jo neljän vuoden iässä (kuten oma viulunsoiton harrastukseni on alkanut), kannan huolta kehon kokonaisvaltaisen käytön osaavasta ohjauksesta alusta pitäen. Työkenttäni niin viulistina kuin opettajanakin on ohjannut minua vuosikymmenien ajan yhteistyöhön monipuolisen liikunnan kanssa. Kiputilojen välttämiseksi tämä on ollut ainut keino ennaltaehkäisevään harrastuksen ja ammatin ylläpitämiseen ilman fyysisiä vammoja.

Viulistia voi parhaimmillaan verrata aktiiviliikkujaan tai jopa urheilijaan. Hallinta, pitkäjännittäisyys, täsmällisyys ja tavoitteellinen harrastaminen vaativat vastapainoa. Liikunnan ja urheilun harrastamisen kentällä keuhonhuolto, venyttely ja lepo otetaan huomioon varhaisessa vaiheessa. Viulistin, jousisoittajan ja muusikon ammattikunnassa pedagogiikka liikumisen tärkeyden suhteen on herännyt, mutta on vielä vaatimatonta valtavaan työmäärään nähden. Lisäksi niin aktiiviliikkuja kuin viulistikin tarvitsevat tuekseen tekemisen ohella lepoa.

Viulun soittoasento on vaativa ja toispuoleinen. Kehon ryhti ja seisoma-asento sekä pitkät harjoitteluajat vaativat keholta paljon. Pilateksen kautta voi keskittyä ennaltaehkäiseviin liikeharjoitteisiin, joilla helpotetaan viulistin arkea. Näin olen omassa työssäni saanut orastavatkin niska-hartia- ja alaselkäkiput pysymään kurissa. Pilates-

ohjauksieni tavoite on saavuttaa viulistit, niin harrastelijat kuin ammatissakin toimivat soittajat, ja havahduttaa heidät liikumisen tärkeyteen. Oma kokemukseni on, että näin saadaan koko keho vapaaksi ja avoimeksi soimaan.

Pilatesta viulistille

Lokakuussa (Somatic PILATES 2014, Helsinki) valmistuneessa lopputyössäni pyrin pilatesmenetelmän kautta löytämään voimaa ja kehonhallintaa sekä rentoutusta niska-hartian, selkärangan ja siellä erityisesti alaselän alueille. Esitin lopputyössäni kaksi tuntikokonaisuutta. Niistä ensimmäinen, Tunti I, soveltuu erityisesti perustasolle sisältäen pre-liikkeitä sekä keskitason vaihtoehtoja perustason liikkeille. Pre-liikkeet tarkoittavat preparaatiota eli valmistautumista vaativimpiin pilateksen liikesarjoihin, mutta alusta asti oikeita pilateksen periaatteita kunnioittaen. Toinen tuntikokonaisuus, Tunti II, on keskitason ja jatkotason liikkein tehty tuntikokonaisuus. Olen soveltanut pilateksen tuntikokonaisuuksia Tunti I ja II erityisesti viulistin näkökulmasta. Osa tuntikokonaisuuksien Tunti I ja II harjoitteista on muokkautunut Forever Töölö pilates ohjaajien Katja Keräsen ja Elena Kaskiaron, Somatic pilates -ohjaajien sekä Pilates Power House -ohjaajien esimerkkien kautta.

Jokainen omasta kehostaan liikettä etsivä löytää itselleen parhaiten soveltuvat ja auttavat liikeradat kokeilun ja kärsivällisen harjoittelun kautta. Kuten viulunsoitto, pilateskin vaatii aikaa. Hitaus on valttia. Liikeratojen sujuvuuden kehityksessä liikkeitä voidaan nopeuttaa ja nivouttaa väli- tai rentoutusliikkein toisiinsa virtauksen saavuttamiseksi. Kehittyminen alkaa siitä hetkestä, kun liikeratoja alkaa etsiä – ja löytää. Pilatesmenetelmän kuuden perusperiaatteen mukaan sovellus viulisteille ei liene hankalaa. Yhdenmukaisuutta lajeissa on viljalti.

Pilates-liikkeitä ovat em. pre-liikkeet, perus- ja keskitason sekä jatkotason liikkeet. Käytän tunteimerkeissäni lyhenteitä pre, PT, KT ja JT. Hengityksen suhteen käytän lyhenteitä uloshengitys UH ja sisään hengitys SH. Lannerangan perusasennosta käytän lyhennettä neutraali asento NA. Lateraalihengityksessä ohjataan SH ja UH aina kylkiin ja selkään.

Pilates on parhaimmillaan, kun käytössä ovat aluksi vain matto ja oma keho. Pienvälineiden käyttö on hyvä lisä työskente-

lyyn. Välineiden tarkoitus on joko helpottaa liikettä tai haastaa sitä. Pienvälineinä voivat toimia mm. pieni pallo, piikkipallo, painopallo (1kg), iso pallo (max. 150 cm:n pituisen tekijän pallo läpimitaltaan 55cm, 150–170 cm:n tekijän pallo läpimitaltaan 65 cm tai yli 170 cm:n läpimitaltaan 75 cm), keppi, pilatesrengas (tämä pienväline on se Joseph Pilateksen alun perin kehittämä ja käyttämä) tai pilatesrulla nilkkapainoja unohtamatta. Käytän tuntivaihtoehdossani eri tasoisten liikkeiden suhteen pre-liikkeitä (pre), perus- ja keskitason (PT, KT) liikkeitä sekä jatkotason (JT) liikkeitä. Käytän pienvälineitä loppu-työni pilates-liikkeissä valikoiden. Improvisointi välineiden käytössä pilates-liikkeiden suhteen on sallittua!

Joseph Pilates

Joseph Hubertus Pilates (1883–1967) syntyi Saksassa ja aloitti fyysisen harjoittelun sairasteltuaan lapsena, sairauksistaan kuitenkin lannistumatta. Intensiivinen harjoitteluperiodi kesti läpi koko hänen elämänsä. Hän opiskeli ja harjoitti useita eri lajeja, mm. kehonrakennusta, voimistelua ja uimahyppejä. Voimistelu kuului kuitenkin hänen perusrepertuaariinsa jo saksalaisen voimisteluperinteenkin johdosta. Kurinalaisten lajien, kuten sauva- ja keppivoimistelun lisäksi armeijan keskuudessa oli vahva noste ruumiin kulttuurin arvostukselle. ”Pilates Stance” eli jalkojen ulospäin kierretty peruseisonta rantautui Suomeenkin 1900-luvun alkupuolella.

Joseph Pilateksen tie vei Englantiin, missä hän toimi mm. sirkusakrobaattina, mutta lähti ensimmäisen maailmansodan puhjettua nopeasti kehittämään omaa kuntouttavaa liikuntaa Man-saaren vankileirille, vankilan sairaalaan. Koska potilaat eivät saaneet nousta sängyistään sairaalassa, Pilates kehitti sairastuvuoteista ja patjan alla olevista jousista omia harjoitteita ja sai potilaita toipumaan.

Lopulta Pilates päätyi Yhdysvaltoihin vuonna 1926. Hän tapasi tulevan Clara-vaimonsa laivamatkalla ja he asettuivat New

Yorkin Manhattanille. Hyvin pian Pilates keksi ja kehitti ”Contrology”-metodin ja toimi kuolemaansa saakka Yhdysvalloissa käyttäen menetelmäänsä. Pilates ei rekisteröinyt menetelmäänsä vaan jätti sen vapaille markkinoille kehitettäväksi, menestyksekkäästi.

Joseph Pilates painotti mielen, kehon ja henkisyysyden tasapainoa ja puhui paljon mielen ja kehon yhteydestä ja näiden vaikutuksesta kokonaispersoonallisuuteen. Hän asetti ohjelmansa harjoittajille tavoitteeksi yleisen elämänlaadun paranemisen, onnellisuuden ja tyytyväisyyden – täysipainoisen elämän (Bastman 2003).

Kuten viulunsoitto, vaatii Pilates-menetelmänkin tutustumisen jälkeen vuosien perehtymistä.

Joseph Pilates vanhoilla päivillään.

Kuva: Studio Jukka Rapo,
www.jukkarapo.com

Vanhoista maneeereista pois oppiminen ja uusien liikeratojen sisäistäminen niin karkea- kuin hienosensorisomatoriikassa vaatii aikaa. Liikeratoihin keskittyminen vaatii niin tiedostettua kuin tiedostamatontakin tavoitteellista harjoittelua.

Pilateksen kuusi perusperiaatetta

Hallinta – Keskittyminen – Keskustan käyttö – Hengitys – Täsmällisyys – Liikkeen virtaus.

Hyvän kehonhallinnan tavoittamiseksi edellä mainitut perusperiaatteet ovat kuin pilateksen peruskallio. Ne tukevat toisiaan ja kuljettavat

Joseph Pilateksen luoman perusmenetelmän ytimeen, tasapainoon ja sen hallintaan. Ilman yhtä perusperiaatetta kehon hallinta ja liikeradat eivät onnistu puhtaasti.

Koko kehon hallinta – kehonosien keskinäisten liikkeiden hallinta suhteessa toisen kehonosan liikkeeseen, liikkeen nopeuteen ja suuntaan – vaatii keskittymistä ja kytkeytyy olennaisesti keskivartalon hallintaan ja sen käyttöön. Keskittymisen kautta oppiminen ja kehon liikkeiden ja kehollisuuden tunnistaminen on helpompaa. Kuuntele kehoasi ja keskity, näin pienenkin liikeradan korjaaminen onnistuu.

Keskustan käyttö (keskittäminen – voiman pesä – rakkaalla lapsella on monta nimeä!) – linkitty

Lähdetekijällisyys:

Ahonen, Jarmo 2007. *MP Power Pilates*. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Bastman, Saara 2003. *Pilates-menetelmä. Käytännön apukeinoja kehonhallintaan viulisteille*. Helsinki: Stadia ammattikorkeakoulu. Musiikin koulutusohjelma. Opinnäytetyö.

Kneckt, Tuuli 2006. *Vaivaton viulisti. Viulistin fyysisen ergonomian opas*. Helsinki: Stadia ammattikorkeakoulu. Musiikin koulutusohjelma. Opinnäytetyö.

erityisesti hengitykseen (kts. seuraava) ja sen käyttöön liikkeessä, kun keskivartalon lihakset aktivoidaan. Selkärankaa tukevat lihakset tulee aktivoida oikeassa järjestyksessä ennen liikettä. Aktivoinnin ytimessä ovat lantion pohjan lihakset, syvä poikittainen vatsalihas, ulommat ja sisemmät vinot vatsalihakset, suora vatsalihas sekä multifidus selän puolella (poikittainen vatsalihas).

Lateraalihengitys tukee liikettä ja tekee liikkeestä virtaavan. Sisäänhengityksessä (SH nenän kautta) palleen kupoli laskeutuu alaspäin, rintakehä avautuu sivuille ja hengityksen anetaan kulkea aina keuhkojen takaosaan saakka. Joissakin liikkeissä voidaan pitää pieni paussi, ennen kuin uloshengitys (UH suun kautta) alkaa (joka voi myös olla varsin nopea ja voimakas). Hengitystä voi kehittää ja syventää liikeratojen tullessa tutummaksi. Hiljainen hengitys voi olla parempi perinteisen shhh-sihinän sijaan (UH). Hengityksen suuntien perussääntö on se, että sisään hengityksen ai-

Kuva: Studio Jukka Rapo,
www.jukkarapo.com

kana valmistaudutaan liikkeeseen ja uloshengityksen aikana suoritetaan liike (Ahonen).

Täsmällisyys linkittyy niin hallintaan, keskittymiseen, keskustan käyttöön kuin hengittämiseenkin – liikkeen virtaavuutta unohtamatta (kts. seuraava). Ilman täsmällisyyttä ei saavuteta hallittua kehon tasapainoa. Täsmällisyys on tarkkuutta liikeradoissa ja huolellisuutta liikeratojen puhautudessa ja niiden korjaamisessa. Toistot tukevat liikkeen täsmällisyyden toteutumista – liikkeen alusta loppuun. Liikkeellä on aina suunta ja muoto. Voiman ja vastavoiman toteutuminen vaatii liikkeen täsmällistä oivaltamista (Ahonen 2007).

Virtaus liikkeessä tapahtuu alkuasennosta loppuasentoon pysähtymättä, luontevasti seuraavaan liikkeeseen joko katkeamatta tai väliliikkeen kautta, hengitystä unohtamatta. Kun liikkeen virtaukseen keskittyy ja pyrkii sitä täsmällisesti kehittämään, voi saavuttaa suuriakin kehonkäytön muutoksia, jotka auttavat maneerisesta kehonkäytöstä luonnollisemman kehonkäytön suuntaan (arki-, työmaneerit tms.).

Neljän keskustan käyttö ohjaamisessa

1. ydintuki eli vyötärön alue
2. lonkka-lantio
3. lapa-hartiatuki
4. niska-pää-katse

1. Ydintuki eli vyötärön alue

“Lantio-lapa-napa”, “pidätä hätää” tai “ajattele lantion pohjaa ylöspäin – napaa ylöspäin – vedä vetoketju kiinni” kuuluu usein pilates-perusasentoa ohjattavan. Edellä määrittelyyn vaadittavat periaatteet ohjaamisen näkökulmasta ovat erityäin suuresti yhteydessä kokonaisvaltaiseen keskustan käyttöön. Vyötärön alueella vatsalihashen aktivoiminen (lantionpohjan lihakset, syvä poikittainen vatsalihas ja vinot vatsalihakset) ovat pilates-liikkeiden ohjaamisen kulmakiviä. Hengitys tukee ydintuen löytämistä ja sen vakauttamista. Syvien vatsalihashen aktivointi tukee myös selän puolen (passiivista) lihaksistoa, mm. monisäikeistä selkälihasta multifidusta. Kaikki liikeharjoitteet vaativat alkuun ydintuen aktivoinnin.

2. Lonkka-lantio

Vyötärön alueen ja lonkka-lantion kontrollointi pilates-liikkeissä liittyvät yhteen, siksi otan sen

tässä kuvauksessa heti ydintuen jatkeeksi. Seisoma-asennossa tulee katsoa asiakkaan lonkan, lantion ja jalkojen linjausta. Jokainen asiakas on yksilö ja jokaisen rakenteelliset erot on huomioitava. Ensiksi painon tulee sijoittua tasapainoisesti jalkapohjassa 1. ja 2. varpaan, ulkosyrjän ja kantapään väliin muodostuvalle kolmiomaiselle alueelle. Tavoite on, että sagittaalitasolla linja ja nilkan, polven, lonkan ja lantion suhteen olisi lineaarinen. Lantion neutraali asento NA löytyy parhaiten, kun lantio ei ole liikaa eteenpäin kallistettuna (“häntä koipien väliin”) eikä liikaa taaksepäin kallellaan “notkoselkää” korostaen. Lantion neutraaliasennossa suoliluiden ja häpyluiden kärjet ovat samalla tasolla.

3. Niska-pää-katse

Pituuden tunne niskassa (niskan takaa kuin “taikanaru” ylöspäin), pieni nyökkäys pään asennossa ja katse eteenpäin ovat ohjauksessa oleellisia periaatteita. Niskanikamien ylin nikama, atlas, on helppo löytää “kyllä” liikkeellä (pää ylös ja alas liikkeellä) ja toinen nikama, aksis, “ei” liikkeellä eli päätä voi kääntää oikealta vasemmalle. Erityisesti pään liikerataa oikealta vasemmalle voi usein toistaa (ja varmistaa asiakkaan näkökulmasta) eri pilates-liikkeissä, ettei liikkeen suorittamisen aikana niska jäykistyisi. Pään nyökkäjälihaksen kiristävät usein samoin ja erityisesti viulunsoittajalla toispuoleisuus heijastuu kireytenä kaulalihakseen ja aina epäkäslihakseen saakka. Katse on hyvä suunnata eteenpäin pilates-liikkeissä tai ainakin katseen suuntaamisessa tulee säilyttää pituuden tunne. Tällöin niskanikamatkin ovat turvallisesti liikeradassa mukana.

4. Lapa-hartiatuki

“Lavatas” ohjataan usein. Lapojen alueella on paljon lihaksia (alempi lapalihas, pieni liereälihas sekä lavanaluslihas (ylempi- ja alempi lapalihas ja lavanaluslihas) joiden tunnistaminen ja löytäminen ohjauksessa tukevat koko hartiaarenaan perusasentoa – niin edestä kuin takaapäin kroppaa. Lavanaluslihas lähtee lapaluun sisäpinnaalta ja kiinnittyy okaluun etu-yläosaan vaikuttaen olkavarren sisäkiertoon. Liikeradan ongelmat heijastuva useimmin myös pieneen rintalihakseen saakka. Usein ongelma hartiaarenaan ja lapojen ohjauksessa on ns. päätettyasento. Viu-

lunsoitossa tämä työasento on arkipäivää. Tällöin pienet rintalihakset ovat kireinä ja hartiat ohjautuvat eteenpäin. Myös käsien paino on suuri, mitä asiakas tai viulisti ei aina hahmota. On hyvä muistaa myös leveän selkälihakseen ja etummaisten sahalihasten aktiivisuuden ylläpito. Erityisesti etummaisen sahalihakseen merkitys on lapatuen kannalta suuri. Viulisteja ohjataan usein ”hartiat alas”, joka on oikeasuuntainen, mutta hieman karkea ja ylimalkainen ohje.

Neljän keskustan käyttö -ohjaamisessa on huomioitava koko vartalon pituuden tunne ja niskan rentous. Myös lateraalihengitys (SH kylkiin selkään, UH lantionpohjan lihasten ja syvien lihasten aktivointi) helpottaa kokonaisuutta. Samalla tulee perusasennossa kiinnittää huomiota em. suoliluun harjujen ja kylkikaarien (kylkien alareuna) linjaukseen sekä lapatukeen – siis koko ”paketin” hallintaan lapatuen, keskivartalon syvien lihasten ja ydintuen löytämiseksi, kokonaislinjasta unohtamatta. Olkapään etu-, ylä- ja takaosa ovat lapojen aktivoinnissa ja liikeradoissa turvallisella tavalla ”öljyttyinä”. Erityisesti viulistin näkökulmasta olkapäiden rentoutta voi parantaa kokonaisvaltaisen lapatuen hallinnan kautta. Useimmin juuri vasen olkapään alue jää ”passiivisemmaksi” kun taas oikea on ”aktiivisempi” soittaessa. Neljän keskustan käyttö ohjaamisessa tukee niin liikeratoja kuin vastaliikkeitäkin varsinaista soittoasentoa ja soiton liikeratoja ajatellen.

Liikkeiden perustasot

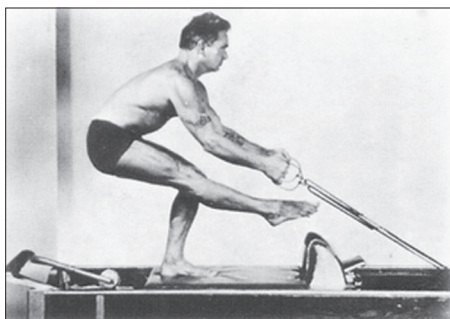
Sagittaali, eli nuolitaso on nivelten läpi kulkevia poikittaisakseleita (= trasversaaliksi).

Frontaalitaso eli etutaso on nivelten läpi kulkevia sagittaaliakseleita.

Horisontaalitaso eli vaakataso on nivelten läpi kulkevia pystyakseleita (=vertikaaliakseleita).

Pohdinta

Lopputyöni ”Pilatesta viulistille” (Somatic PILATES 2014, Helsinki) on tarkoitettu pääasiassa viu-

Joseph Pilates uskoi ”modernin” elämäntyylin mukanaan tuovan huonon asennon ja hengityksen olevan heikon terveyden syy.

listeille, mutta sitä voivat soveltaa kaikki jousisoittajat omien tarpeiden mukaan. En pureudu lopputyössäni lähemmin ergonomiaan tai anatomiaan. Näistä aiheista löytyy valtavasti tietoa ja erityisesti viulistin näkökulmasta on tehty opinnäytetöitä joihin suosittelen tutustumaan (Knecht 2006, Bastman 2003). Kuten usein virheellisesti todetaan, viulua ei ”pi-

detä” soittoasennossa, vaan sen tulisi ”levätä” soittajan vasemman solisluun alueella. Tämä toispuoleisuus tuo painetta ei pelkästään seisoma-asentoon vaan erityisesti rintarangan ja kaularangan alueille. Tästä virheellisestä ”pitämisen” tekniikan johdosta viulistilla on usein niska-hartia- ja alaselkäongelmia. Pilates-harjoitteista voi löytää loputtomasti apua juuri omiin ongelma-alueisiin ja soveltaa lukuisilla eri tavoilla liikeharjoitteita. Pilates-menetelmä myös tasapainottaa ja rauhoittaa viulunsoiton harrastamisen ja ammatinharjoittamisen hektisyyttä. Se on hyvä vastapaino ja tuo mukanaan fokusoidun koko kehon keskittymisen. Jatkossa kannattaa myös tutustua lihaskalvolinjojen merkitykseen kehonhallinnan harjoittelussa.

Käytän pilatesta soveltaen myös omassa pedagogiikassani opetustoimessani Itä-Helsingin musiikkiopistossa. Omien oppilaiden kanssa pitkäjänteinen viulunsoitonharrastuksen edistäminen vaatii myös vastapainoa, joihin pilates-liikkeet tarjoavat oivan mahdollisuuden. Tuntiesimerkkieni pohjalta toivon voivani auttaa myös kollegoita maamme musiikkiopistoissa ja orkestereissa. Ohjaan mielelläni myös periodiluonteisesti pilates-ryhmiä, musiikkileiriläisiä sekä räätälöityjä muusikkopienryhmiä tuntiesimerkkieni pohjalta ponnistaen ja niitä soveltaen. Tutustuminen ja perehtyminen klassiseen pilateksen repertuaariin edesauttaa liikeharjoitteiden löytämistä ja pureutumista pilateksen kuuden perusperiaatteen maailmaan.

Klassisen pilateksen liikkeitä on yhteensä 34. Oman terveyden ennakoivan avun tärkeyden ymmärtäminen on pilateksessa etusijalla. Pilateksen kautta voi saada enemmän liikunnan iloa ja tekemisen nautintoa kuin tuskaa.

Pilateksen kautta palauduin helposti ja nope-

asti sektiostani, joka tehtiin vuonna 2007. Samalla sain valtavan kipinän ensin tutustua ja lopulta perehtyä pilateksen maailmaan. Olen ollut Forever Club Töölön jäsen marraskuusta 2007 ja pilates-ohjaajinani ovat olleet erityisesti Katja Keränen ja Elina Kaskiaro. Olen lisäksi tutustunut Eerika Tenhovuoren pilates-ohjauksiin hänen ja Elena Kaskiaron Pilates Power House (www.pilatespowerhouse.fi) -yrityksessä kesäkuusta 2014 alkaen. Somatic pilates -koulutuksen aloitin helmikuussa 2014 mm. Jarmo Ahosen, Jari-Pekka Keurulaisen, Tommi Hyytisen (käy-

rätorvisti, RSO), Hanna Kanervan ja Minna Schaudman-Ekin ohjauksessa. ■

Heidi Mantere

Kirjoittaja on diplomiviulisti, Colourstrings-sertifioitunut musiikkipedagogi sekä freelancemuusikko, Limingan Musiikkiviikkojen kulttuuritapahtuman toiminnanjohtaja ja Suomen jousisoitinopettajayhdistyksen puheenjohtaja.

Lisäinfoa:

www.heidi.fi

pilatesstrings@gmail.com

Facebook: Pilates-Strings

Pilatesta SJO:n Porvoon Vuorovaikutuspäivillä 2015:

Su 8.2.2015 klo 12.30–13.30

- Mukaan oma piikkipallo (tennispallokin käy), kuminauha ja matto
- Mikäli mattoja ei ole tarpeeksi, teemme liikesarjoja seisten

Esimerkki pilates-tunnista I:

• **Ota pilates-perusasento seisten**, paino tasaisesti molemmilla jaloilla. Hengitä sisään (SH), hengitä ulos (UH) napa-lapa -akseli linjattuna keskilinjalle. Tarkista häpyluun, suoliluun harjujen ja rintakorin perusasento ja kytke lantion lihakset ja syvät vatsalihakset. Keinuta päkiöiltä kantapäille – jalan ulkosyrjältä jalan sisäsyrjälle, pyöritä ympyrää ja vaihda suuntaa. Sulje silmät (keskitaso KT).

• **Nilkkojen lämmitys ja tasapaino**; tarkkaile nilkkojen linjausta oikeata ja vasenta jalkaa vuoroin rullatessa varpaille. Pidä kannat yhdessä (voit käyttää pientä palloa korjaamaan linjausta selkään aktivoimaan lähentäjälihakset KT). Kokeile rullausta varpaille asti vuorojaloin. Nousussa nosta käsiä etukautta ylös UH, aktivoi lapatuki, kämmenet toisiaan vasten (KT).

• **Rankarullaus seisten**; SH ja UH nyökkää ja rullaa nikama nikamalta joko puoleen väliin (SH–UH) tai alas asti. Mikäli takareidet kiristävät, jousita polvia. Jousita joka tapauksessa polvia SH ja UH nouse nikama nikamalta ylös, pidä niska ja pää loppuun asti rentoina. Ylös noustuasi tunne pituuden tunne niskassasi ja toista liike (esim. viisi kertaa). Viimeisellä kerralla jää alas, koukista polvet ja käy matolle istumaan.

Esimerkki pilates-tunnista II:

• **Kaularangan lämmitys**; Asetu koukkuselin makuulle. Aktivoi pieni pidätyksen tunne. Aseta pieni pilates pallo niskarangan alle. SH – UH käännä leuka kohti rintalastaa SH käännä leukaa kohti kattoa UH. Aktivoi syvät niskan lihakset. Sulje silmät ja anna silmien viedä liikettä (JT). Toista. SH käännä päätä oikealle UH ja SH vasemmalle UH. Pidä silmät suljettuina ja anna niiden viedä liikettä. SH tee päällä ympyrää oikealta vasemmalle. Vaihda suuntaa. Muista silmät kiinni ja silmien liike ohjaa liikerataa.

• **Rintarangan lämmitys**; Jatka edelleen koukkuselin makuulla. Aseta pallo rintarangan alle. Työnnä rintarankaa irti lattiasta ja UH pudota paino rintakehän pohjalle. Ojenna kädet sivuille T-asentoon ja ojenna käsiin pituutta. Pidä pieni pidätyksen tunne. Kurkota käsillä yhtä aikaa SH ylöspäin ja UH alaspäin frontaalitasolla. Toista.

• **Lannerangan rentoutus**; ota pieni pilates pallo ja aseta se ristiluun alle. SH – UH kallista lanttiokoria ylöspäin (kohti kattoa) ja ”pidätä hättää” SH kylkiin ja selkään tässä. UH vapauta liike ja kallista lannerankaa notkolle (napaa kohti kattoa) SH (kuin kellotaulun numerot 12 ja 6). Toista. Vieritä lannerankaa seuraavaksi oikealle ja vasemmalle (kuin kellotaulun numerot 3 ja 9). Lopuksi tee lannerangalla ympyräliike koko kellotaulun ympäri mahdollisimman hallitusti, jarrutellen. Vaihda suuntaa.

Vuosikokouskutsu

Suomen jousisoitinopettajat ry

Lauantaina 7.2.2015 klo 17.00

Porvoon Taidetehdas, 2. krs, Aleksanterinkatu 1, 06100 Porvoo

Käsiteltävät asiat:

Yhdistyksen sääntöjen §11 mukaiset asiat

Suomen jousisoitinopettajien Vuorovaikutuspäivät 7.–8.2.2015

Porvoon Taidetehdas / Porvoon musiikkiopisto

Lauantai 7.2

9.00 Ilmoittautuminen ja tervetulokahvit

10.00 Hagai Shaham:

Scale system and it's importance—shifting and other technically related wholistic systems

12.00 lounas

13.00 Sellonsoiton mestarikurssi /

Marko Ylönen

15.00 kahvi

15.15–16.45 Géza Szilvay:

Minifiddlers – Colourstrings-etäöpetus

17.00 Vuosikokous

19.00 Konsertti /

Réka Szilvay ja Heini Kärkkäinen

n. 20.30 Illanvietto (Porvoonseudun musiikkiopistolla): mm. Pia Lindvall, Tom Nyman, Eliina Mäkiranta ja PSMO-bänd

Sunnuntai 8.2

9.15 Tuomas Haapanen:

Pedagogista pohdintaa: Asemanvaihtojen kvaliteetti ja ajatuksia intonaatiosta

11.00 Sirkka Kuula:

Viuluopettaja uudessa roolissa – Toivo Kuulan viuluteokset

12.30 Heidi Mantere: *Pilatesta jousisoittajille*

13.30 Lounas

14.30 Pirkko Simojoki:

Kuinka vaatia myönteisellä tavalla – mikä tukee ja mikä estää oppimista?

15.30 Juuso Id: *Jousien huolto ja ylläpito*

16.15 Päätöskonsertti / Porvoonseudun musiikkiopiston orkesterit lavalla

Ohjelman ohessa nuottimyyntiä ja jousenrakentaja jousittamassa jousia ja vastaamassa kysymyksiin.

Tapahtumapaikat

Porvoon Taidetehdas, Aleksanterinkatu 1, 06100 Porvoo; Illanvietto: Porvoonseudun musiikkiopisto, Kaivokatu 37, 06101 Porvoo

Ruokailut ja kahvit

Ravintola Vitriini, Taidetehdas

Ateriat ja kahvit sisältyvät osallistumismaksuun!

Lauantain illanvieton tarjoaa Porvoonseudun musiikkiopisto

Osallistumismaksut

Koko viikonloppu 90e/jäsen

1 pvä 50e jäsen

(sisältää ateriat ja kahvit)

Opiskelijat 10e/pvä, ei sisällä aterioita

Eläkeläiset ilmaiseksi

Maksetaan 14.1.2015 mennessä tilille

Nordea FI 83 1023 3000 2404 52

Viestikenttään jäsenen nimi, puhelinnumero ja sähköpostiosoite.

Hotellivaraus

Hotelli Sparre, Piispankatu 34

p. 019 584 455, sparre@avainhotellit.fi

1 hh 80e, 2 hh 90e

Hotelli Seurahovi, Rauhankatu 27

p. 019 54 761, info@seurahovi.fi

1 hh 80e, 2 hh 90e

varaustunnus: "SJO-päivät"

Tarjous voimassa 9.1.2015 asti.

Ilmoittautumiset 14.1.2015 mennessä sekä lisätietoja:

sirpa.sarnasto@luukku.com

p. 040 565 7900

Hagai Shaham

Viuluprofessori, Buchmann-Mehta School of Music at Tel Aviv University, Israel

Hagai Shaham, me tunnemme sinut hyvin konsertoivana taiteilijana. Kuinka näet itsesi viulunsoiton opettajan roolissa?

– Näen itseni osana suurta pedagogista koulukuntaa ja traditiota, jota tahdon omalta osaltani olla jatkamassa ja välittämässä eteenpäin omille oppilailleni. Opettajani Ilona Feher opiskeli Hubaylla, joka opiskeli Vieuxtempsilla ja Joachimilla, joka opiskeli Ferdinand Davidilla, joka puo-

lestaani oli Spohrin oppilas, ja niin edelleen. Tänäpä, toimittuani opettajana yli 30 vuoden ajan, koen yhä olevani kiinnostunut opettamisesta ja pidän siitä. Voin lähes rajattomasti löytää ja kehittää uusia tapoja ja apukeinoja työskennellä oppilaideni kanssa. Koen myös itse oppivani jokaisesta oppilaasta, heidän moninaisista persoonallisuuksistaan. Yritän jokaisen oppilaan kohdalla auttaa häntä saavuttamaan hänelle korkein mahdollinen osaamisen taso viulistina ja muusikkona suhtautumalla säveltäjän kirjoittamaan tekstuuriin suurella arvostuksella ja teknisestä laadusta tinkimättä.

Miksi tahdot pitää esitelmän asteikoista?

– Koen, että voimme kehittyä soitossa efektiivisemmin harjoittelemalla asteikkoja huolella ja viisaasti. Useat viulistit hylkäävät skaalojen harjoittelun tai soittavat niitä pintapuolisesti. Tahtoisin esitellä asteikkoharjoittelun perusteita Feheriltä omaksumani järjestelmän mukaisesti.

Millaisia odotuksia sinulla on tulevan vierailusi suhteen SJO:n Vuorovaikutuspäivillä Porvoossa?

– Ensimmäinen kerta kun tutustun tähän foorumiin. Minulle oli ilo ja kunnia tulla kutsutuksi mukaan! Olen oppinut arvostamaan suoma-

laista viulunsoiton koulutusta hyvin korkealle, samoin kaikenlaista muusikkoutta maassanne. Etenkin maanne pienen koon huomioon ottaen taso on todella korkea ja laaja. Suomesta löytyy paljon lahjakkuutta sekä erinomaisia opettajia, jotka kykenevät jakamaan edelleen sitä tietoa, jonka avulla koulutetaan korkeatasoisia soittajia. Koulutusjärjestelmänne myös hyvin tukee tätä kaikkea. Olen iloinen voidessani jakaa omaa tietouttani tällaisessa kunnioitettavassa yhteisössä.

*Hagai Shahamia haastatteli
Päivyt Meller*

Viulukilpailujen vuosi 2015 – Tuomas Haapasen haastattelu

**Viulukilpailu –
laatujuhla vai laukkakilpailu?**

Kilpailut herättävät intohimoja, puolesta ja vastaan. Kilpailuja vierastavat perustelevat vastustuksensa sillä, että taide ei taivu mitattavaksi. Taiteessa on mahdotonta luoda absoluuttisia mittaamenetelmiä, joilla laittaa paremmuusjärjestykseen esiintyviä taiteilijoita. Kilpailuja kritisoidaan usein siitä, että ne ovat omiaan muokkaamaan tulkintoja yhdenmukaisemmiksi, näyttävää ekstroverttia virtuoosisuutta korostaviksi. Kilpailun kovat paineet nähdään myös haitallisena kehittymässä oleville nuorille taiteilijoille tai opiskelijoille. Yleisöä ja mediaa moititaan ennakkopaineiden luomisesta. Kuinka kukaan voisi lyödä vetoa esimerkiksi ennen konserttia siitä, kuka muusikoista onnistuu parhaiten jokaisessa kappaleessa?

Kilpailujen puolustajat korostavat kilpailun olevan harvinainen laatujuhla, erityinen festivaali, jolloin yleisö saa kuulla maailmanluokan parhaita nuoria taiteilijoita, huippuinstrumentteja ja sekä kantohjelmistoa että erityisiä karaktäärikappaleita, harvemmin konserteissa kuulua ohjelmistoa. Kilpailut toimivat myös kyseisen instrumentin ja taiteenlajin suurlähettiläinä, koska kilpailun jännitys houkuttelee yleisöä. Missä muualla vielä uransa alussa olevat taiteilijat voisivat kerralla päästä suuren yleisön ja konserttijärjestäjien tietoisuuteen?

Vuodelle 2015 osuu monta merkittävää kansainvälistä viulukilpailua, jotka järjestetään kolmen, neljän tai viiden vuoden välein. Esimerkiksi WFIMC:n eli kansainvälisten musiikkikilpailujen federaation jäsenkilpailujen lista vuonna 2015 on pitkä: Paganini-kilpailu Genovassa, Soulin kilpailu, Kuningatar Elisabeth -kilpailu Brysselissä, Markneukirchenin kilpailu, Michael Hill-kilpailu Aucklandissa, Tshaikovski-kilpailu Moskovassa, Sion Valais-kilpailu Sveitsis-

sä, Pekingin kilpailu, Joseph Joachim-kilpailu Hannoverissa, Max Rostal -kilpailu Berliinissä ja Sibelius-viulukilpailu Helsingissä.

Professori **Tuomas Haapanen** on ollut sekä tuomariston jäsenenä että puheenjohtajana lukuisissa kansainvälisissä ja kansallisissa viulukilpailuissa, esimerkkeinä mainittakoon Jyväskylän, Kuopion, Indianapoliksen, Joseph Joachim-, Paganini-, Wieniawski- ja Sibelius-viulukilpailut.

Miksi musiikissa kilpaillaan?

– Musiikkihan on aina tietyllä tavalla ollut kilpailua. Esittäjät ja säveltäjät ovat kilpailleet siitä, kuka saa sävellyksensä esille ja yleisön suosiotaan. Se, että musiikissa suoranaisesti kilpaillaan palkintosijoista, on tietysti uudempi ilmiö, vaikka joitakin kilpailunomaisia tilanteita, pikemminkin kaksinkamppailuja, on aikaisemminkin ollut, mm. Mozart-Clementi sekä Paganini-Lafont. Voisi sanoa esittävän muusikon työn olevan aina kilpailua; oman itsensä kanssa. Pyrkimys mahdollisimman hyvään suoritukseen ja itsensä jatkuvaan kehittämiseen on aikamoista kamppailua.

Miten voidaan arvioida ja arvottaa sitä, kuka on parempi ja mitkä kriteerit tekevät jostakin paremman?

– On selvä, että tarkkoja mittayksiköitä musiikkiesitysten paremmuudesta ei ole olemassa. Kysymys on taiteellisesta suorituksesta, ja siinä myöskin makuasiat astuvat esille. Ainoa mahdollisuus arvioida musiikkikilpailuissa niin kutsutua paremmuutta on, että koolla on riittävän asiantunteva, kokenut ja runsaslukuinen lautakunta, joka pystyy mahdollisimman luotettavasti arvioimaan esityksiä.

Voiko makuasioista kiistellä?

– Voi, ja itseasiassa tuomariston työn yksi tärkeä periaate on se, että siellä on hyväksyttävä myös eriävien mielipiteiden olemassaolo. Tietenkin on olemassa paljon aivan objektiivisestikin arvioitavia asioita, mutta musikaalisilla näkemysillä on aina painava osuus. Musiikkikilpailuissa tuomariston on oltava myös riittävän suuri, jotta eroavat mielipiteet tasaantuvat.

Miten tuomaristo valitaan?

– Yksi kilpailun tärkeimpiä tehtäviä on valita hyvä tuomaristo. Ensinnäkin tuomaristo, joka tunnetaan rehellisenä ja osaavana. Asiantuntemus on tärkeää, koska tuomariston täytyy tuntea hyvin se ohjelmisto, jota kilpailijat tulevat esittämään. Ja tässä suhteessa esimerkiksi silloin, kun yleisön ja tuomariston mielipiteet voivat mennä ristiin, on tuomaristolla takanaan juuri tämä asiantuntemus.

Vuoden 1965 Sibelius-viulukilpailujen palkintojenjako Helsingin Yliopiston Juhlasalissa. Vasemmalta: Joshua Epstein (II palkinto), Valeri Gradov (III palkinto), voittaja Oleg Kagan ja tuomariston puheenjohtaja Nils-Eric Ringbom (kuva © Lehtikuva).

Miten tuomaristo arvostelee ja laittaa kilpailijat palkintojärjestykseen?

– Erilaisia arvostelumenetelmiä ja niiden sovellutuksia on olemassa, jotta tuomariston enemmistön kanta saadaan selville. Vanhin, ja yleisin on tämä pistelaskusysteemi: annetaan jonkun skaalan mukaan pisteitä, lasketaan keskiarvo, tasataan jollakin menetelmällä äärimmäisten mielipiteiden vaikutus, ja näin saadaan sitten tulos erästä toiseen siirryttäessä, ja lopulta palkintosijoista päätettäessä.

Mutta tällainen pistelaskusysteemi on, jäykästi suoritettuna, aika epäluotettava. Se ei aina tuo esille tuomariston enemmistön mielipidettä. Joskus voi käydä niinkin, että kilpailun voittaa pistekeskiarvojen perusteella se, jota vain pieni osa tuomaristosta on kannattanut ensimmäiselle sijalle. Yksittäinen tuomari voi omissa arvioinneissaan ja muistiinpanoissaan mainiosti käyttää pis-

teitä, mutta keskiarvolaskenta voi helposti joutua harhaan.

Mielestäni parempi systeemi on äänestysmenettely, joka meillä täällä Suomessa on ollut käytössä jo pitkään melkein kaikissa kilpailuissa. Tuomaristo ei anna tarkkoja pistearvioita, vaan antaa äänensä karsintarajoilla vain plus/miinus periaatteella. Finaalissa äänestetään sitten joksikin palkintosijasta erikseen. Useinhan jouდება myös uusintaäänestyksiin, mutta lopputulos saavutetaan yleensä helposti, ja siinä nimienomaan enemmistön mielipide tulee selvästi esiin.

Tiedän, että olet meillä nykyisin käytössä olevien tuomariston sääntöjen, äänestysmenettelyn luojana, ja olisikin kiinnostavaa kuulla, miten säännöt tehtiin.

– Itse asiassa se tuli kokemuksen myötä. Olen toiminut hyvin monien kansainvälisten kilpailu-

jen tuomaristoissa ja usein törmännyt epäkohtiin juuri tämän jäykän keskiarvolaskennan johdosta. Se tarjoaa sitäpaitsi hyvät mahdollisuudet juonitteluun, jota jossakin olen joutunut havaitsemaan.

Yksi erittäin tärkeä periaate tuomariston ohje-säännössä on, että kilpailusuorituksista ei keskustella lainkaan. Tämän ovat monet tuomariston jäsenet kokeneet suoranaisena helpotuksena.

Tämä on oikeasti kiinnostava tieto, että tuomaristo ei keskustele, koska vallalla on se luulo, että tuomaristossa keskustellaan ja lobbaa omia näkemyksiä. Eli onko se käytännössä niin, että tuomareilla on paperit, he tekevät muistiinpanot, ja ne kerätään talteen?

– Jokainen tuomari tekee tietysti omia muistiinpanojaan ja asettaa kilpailijoita paremmuusjärjestykseen, mutta sihteeristö kerää ainoastaan suljetuilla lipuilla annetut äänet, eikä niitä erikseen kerrota kenellekään. Näin jokainen tuomari antaa arvionsa täysin itsenäisesti, ilman ulkopuolisia vaikutteita.

Onko tuomarin työ raskasta?

– Se on kyllä hyvin uuvuttava homma. Siinä joutuu tavattoman pitkiin istuntoihin, muistanpa yhden Brysselin kilpailun esikarsinnan, jossa viikon kuluessa kuultiin n. 120 puolen tunnin esitystä, ja se oli kyllä huikea urakka. Mutta toisaalta, vaikka se on uuvuttava urakka, se on myös ajoittain erittäin kiinnostava. Ensinnäkin siellä tutustuu suunnattoman lahjakkaisiin nuoriin soit-tajiin, ja ajoittain saa kuulla aivan häkellyttävän hienoja musiikkiesityksiä.

Ei niitä ole ehkä joka kilpailijan kohdalla, mutta usein, kun alkaa väsyä, saattaa yhtäkkiä tulla joku huippuhetki, joka taas virkistää mieltä ja poistaa väsymyksen.

Kun kriitikot ja yleisö saattavat olla eri mieltä tuomariston kanssa, niin ymmärtääkö yleisö kuulemaansa? Onko yleisöllä asiantunte-musta?

– Yleisöllä ei ehkä ole sellaista tietämystä kuin tuomaristolla on. Tuomaristohan tuntee kilpailu-ohjelmiston, esitettyään itsekin sitä, ja syven-nyttyään siihen aivan perin pohjin. Tätä ominai-suutta ei ole yleisöllä, mutta siltikin, kuulijat ymmärtävät hämmästyttävän hyvin esitysten laa-tua. Toki yleisö saattaa hurmaantua johonkin it-setehosteiseen puoskariin, jonka esityksistä tuo-maristo taas löytää vakavia puutteita. Mutta toi-saalta sitten, kun tulee joku todella hyvä esitys, jossa esittäjän taito ja taiteellinen aisti löytävät

aidosti ja voimakkaasti esitettävän teoksen si-sällön, sen kyllä yleisö ymmärtää välittömästi.

Kuinka kilpailuun valmistaudutaan?

– Tietysti jokainen musiikkiesitys, johon val-mistaudutaan, on tietyllä tavalla samanlainen. Mutta kilpailussa on yhdellä kertaa hallittava erit-täin laaja ohjelmisto.

Jos on jo aikaisempaa kokemusta konsertti-esiintyjänä, pääsee tietysti vähän helpommalla, kun osa ohjelmistoa on ja ennestään tuttua. Mutta kyllä kilpailuun täytyy valmistautua aina erittäin suurella huolella, koska pienikin väsähdys siellä merkitsee paljon. Kyseessä on ikäänkuin tavat-toman tehostettu harjoitusperiodi, jota kilpailu-tilanne eittämättä vaatii.

Sen lisäksi on tietysti huolehdittava siitä, että kilpailun aiheuttama hermopaine ei pääse häirit-semään suoritusta. Ei saa asettaa itselleen sel-laisia muodollisia vaatimuksia, että nyt täytyy voittaa. Sinne pitäisi mennä vain soittamaan niin hyvin kuin taitaa, ikään kuin olisi kyse konsertti-esityksestä. Silloin voi olla parhaimmillaan, ja silloin kyseessä on myöskin ei ainoastaan kilpai-lusuoritus, vaan ennenkaikkea musiikkiesitys.

Kautta aikojen yhdeksän suomalaista on edennyt Sibelius-viulukilpailun finaaliin: Kaija Saarikettu 1980, Pekka Kauppinen 1990, Sini-Maaria Simonen 2005, ja kuusi sinun oppilas-tasi: Pyy Mikkola 1980, Benita Nordell 1985, Jaakko Kuusisto 1990, Pekka Kuusisto 1995, Pietari Inkinen 2000 ja Petteri Iivonen 2010. Mikä on opettajan rooli valmentautumisessa?

– Kyllä kilpailuun valmentautuminen muistut-taa itse asiassa aivan normaalia opetustoimin-taa, jossa tiettyjä kappaleita käydään läpi oppi-laan kanssa, ja pyritään kaikinpuolin hyvään ja varmaan suoritukseen. Kilpailussa tekninen kva-liteetti ja suoritusturvallisuus vaativat tietenkin eri-tyistä huolta. On selvä, että yksi normaali viulu-tunti viikossa ei riitä lainkaan, kun valmistaudu-taan kilpailuun. Niitä ei yleensä lasketa. On silti oltava myös tarkka siitä, ettei oppilas ajaudu yli-rasitukseen, joka voi pahimmillaan tuhota pal-jon. Täytyy pitää tasapaino harjoituksen ja levon välillä, pelkkä aamusta iltaan puurtaminen ei joh-da mihinkään. On harjoiteltava keskittyneesti, päämääränä ensisijaisesti musiikin esittäminen.

Kilpailuissa saadaan kuulla hienoja soitti-mia. Miten ja mistä soittajat saavat soittimen-sa? Minkälainen merkitys soittimella on?

– Tämä on kilpailijoille aikamoiden problee-ma, koska huippuluokan soittimia ei ole niin vaan

saatavissa nykyään. On toki olemassa myös moderneja soittimia, jotka soivat hyvin, ja on toisaalta vanhoja nimekkäitä soittimia, jotka eivät soi hyvin. Ei se ole ihan niin yksioikoista. Mutta kyllähän ilman muuta on selvä, että huonolla instrumentilla ei pidä lähteä kilpailuun.

Yleisvaikutelma häiriintyy ilman muuta, jos osallistuu kilpailuun liian heikolla soittimella. Yleensä kilpailuissa on yllättävän paljon hienoja arvosoitteita, mutta ne ovat useimmiten jonkun säätöön tai jopa yksityishenkilön omistamia, joita sitten on annettu nuorten muusikoiden käytettäväksi.

Onko niin, että kilpailusta aina muistetaan vain voittajat, vai voiko julkisuus tuoda myös finalisteille mahdollisuuksia edetä uralla?

– Yhden kilpailun voitto tai tappio ei vielä merkitse kovin paljon, koska on kyseessä vain yksi kilpailutilanne, jossa voi sattua myös yllätyksiä. Mutta on selvää, että voitto tuo mukanaan ennen kaikkea esiintymismahdollisuuksia. Ja vasta siellä oikeastaan sitten punnitaan, onko edessä mitava ura solistina vai ei. Asia ei ole niin selvä, että aina ensimmäinen palkinto jatkaisi uraansa loistokkaasti, ja kolmas palkinto ei. Voi olla hyvinkin päinvastoin. Olisi siis hyvä muistaa, että kilpailu ei ole mikään ennuste siitä, mikä on tuleva karriääri. Kyseessä on vain yhden kilpailun sillä hetkellä arvioitu tulos, ja jonkun ajan kuluttua tilanne voi kääntyä toisinkin päin. Varsinaisen kiertävän solistin urakehitys riippuu monista ulkonaisistakin tekijöistä, eikä se ole välttämättä edes kaikkien muusikoiden toiveammattikaan.

Esimerkiksi Sibelius-kilpailussa voi esiintyjien välillä olla jopa viidentoista vuoden ikäero. Jos on kaksi tasavahvaa kilpailijaa, voiko ajatella, että nuorempi kehittyisi tulevaisuudessa vielä enemmän?

– Voi olla, että yksittäinen tuomari arvioi nuoremman vähän paremmaksi kuin vastaavasti soittava vanhempi. Mutta periaatteessa ikäeron ei pitäisi vaikuttaa arvosteluun. Tarkoitus on arvioida kilpailun suorituksia, riippumatta siitä, kuka soittaa, tai minkä ikäinen henkilö on kyseessä. Mutta totta kai, kyllä se nuoruuden ihannoitiin helposti siellä jossain piilee.

Niin, ainakin alkukilpailun vaiheessa kuopus kerkeästi nostetaan esille lellikkinä. Onko se aina edes suotavaa saada nuorena ylimääräistä huomiota?

– Juuri niin oikeastaan on. Ei ole aina hyväksi saada menestystä liian nuorena. Suuren kilpailun

voitto johtaa usein kohtuuttomaan esiintymiskiarteeseen, ei ole enää aikaa syventyä mihinkään, ja yleisöä hurmaavien tehojen tavoittelu tuo helposti mukanaan kaikenlaisia maneereita. Sellaisia esimerkkejä on valitettavan paljon.

Esiintymiskiarteesta tulee mieleen eräänlainen ura kilpailijana. Suurten kilpailujen osallistujalistoilta saattaa nähdä tuttuja nimiä, kun jotkut viulistit voivat kiertää moniakin kilpailuja. Tai, että sama kilpailija voi olla samassakin perättäisessä kilpailussa kaksi kertaa.

– On totta, että kaikissa isoissa viulukilpailuissa on tuttuja kasvoja, jotka kiertävät kilpailusta toiseen. Sen ymmärtää sikäli, että itse asiassa nuorelle soittajalle, joka haluaa esiintyä, kilpailu on miltei ainoa mahdollisuus päästä esiintymään. Esimerkiksi, jos ajatellaan kilpailun finaalia, jossa saa soittaa kaksi konserttoa huippuorkesterin kanssa valtavan kiinnostuksen kohteena täydelle salille, niin eihän sellaista mahdollisuutta tule nuorelle soittajalle mistään muualta kuin kilpailuista. Se on jo hyvinkin voimakas motiivi kiertää kilpailusta toiseen.

Mielestäni tällainen nuoria soittajia kehittävä ja kannustava vaikutus on sitä paitsi yksi musiikkikilpailun tärkeimpiä tehtäviä.

Meillä Suomessa pidettävistä kilpailuista tunnetuimmat ovat Jyväskylä, Kuopio ja Sibelius.

– Jyväskylän kilpailuhan on itse asiassa musiikkioppilaitosten välinen kilpailu, jonne esim. Sibelius-Akatemian opiskelijat eivät enää voi osallistua. Mutta sellaisena se on kuitenkin aikamoinen ponnahduslauta, sieltä on noussut meidän musiikkokuntaamme monia merkittäviä soittajia.

Kuopio taas on sitten jo kansallinen kilpailu, ja se on nykyisin hyvin lähellä kansainvälisten kilpailujen tasoa. Myöskin ohjelmisto on suunniteltu niin, että se noudattaa, hiukan soveltaen, Sibelius-kilpailun ohjelmistoa. Tarkoituksena on juuri se, että parhaat Kuopion menestyjät voisivat saada hyvän ponnahduslautan Sibelius-kilpailuun.

Vuonna 2010 Kuopion kilpailuun ilmoittautui 38 kilpailijaa, kun taas 2015 kilpailuun huomattavasti vähemmän, 27 kilpailijaa. Mistä arvelet tämän johtuvan?

– Siihen voi olla moniakin syitä. Ollaan tietoisempia kasvavista laatuvaatimuksista, eikä kukaan enää lähde kilpailuihin vain kokeilemaan onneaan. Toisaalta kysymys voi olla tilapäisestä ilmi-

östä; kilpailuohjelmistossa oleva Bartókin soolonaatin I osa on todellinen haaste kilpailijalle.

Sibelius-kilpailusta tiedän sen, että olet seurannut jokaikisen kilpailun, ja toisesta kilpailusta lähtien, vuodesta 1970, kaikki paikan päällä.

–Sibelius-viulukilpailusta voi todeta, että jo ensimmäisestä, vuoden 1965 kilpailusta asti se on ollut kansainvälisesti erittäin arvostettu kilpailu. Kun Oleg Kagan voitti ensimmäisen kilpailun, niin hänhän oli suurenmoinen taiteilija. Silloin kilpailun yleistaso ei ollut likimäärinkään niin korkea kuin nykyään, mutta huiput olivat hyviä. Siellä saattoi olla vielä seassa, jopa finaalisissa, kilpailijoita, jotka eivät täysin osanneet tehtävänsä. Mutta kärki on useimmiten ollut terävä. Itselleni on erityisesti jäänyt mieleen vuoden 1985 kilpailu, jossa Ilja Kaler ja Leonidas Kavakos sävähdyttivät voimakkaasti yleisöä, ja molemmille annettiin täysi ensimmäinen palkinto.

He olivat tasaväkisiä ja molemmat selvästi muiden kilpailijoiden yläpuolella. Se yleisön räjähdysmäinen reaktio, mikä palkintojenjakotilaisuudessa saatiin kokea, on kyllä jäänyt unohtumattomasti mieleen.

Viulukilpailuissakin on vauhtia ja vaarallisia tilanteita. Mitä tapahtui vuoden 1980 Sibelius-kilpailussa?

– Vuonna 1980 sattui kömmähdyks: Kun finaaliin päässeiden luettelo kerrottiin jurylle, oli tunnelma erittäin synkkä. Puheenjohtaja Joonas Kokkonen aisti tämän ja halusi, että pisteet laske-
taan uudelleen. Löytyi laskuvirhe, joka oli pudottanut Kaija Saariketun pois finaalista. Tulokset oli jo ehditty julkistaa, ja Kaija ehti lähteä junalla kotiinsa. Peruutus kuitenkin tehtiin, yksi kiinalainen pudotettiin pois ja Kaija ehdittiin hälyttää takaisin Helsinkiin. Sihteeri Veikko Helasvuo joutui sitten Kiinan suurlähetystöön anteeksipyyntömatkalle. Onni onnettomuudessa oli, että samanaikaisesti oli lehdistön lakko, sanomalehdet eivät ilmestyneet ja ikävä julkinen repostelu vältettiin.

Entä muut kansainväliset viulukilpailut, mitkä nousevat esille erityisen hyvinä ja arvostettavina?

– Kilpailuja on erittäin paljon, osa niistä aika huonosti järjestettyjä. On olemassa myöskin kansainvälisten musiikkikilpailujen liitto WFIMC, joka pyrkii kehittämään musiikkikilpailuja, ja jonka jäsenyys edellyttää tiettyjen tasovaatimusten noudattamista. Siltikin on olemassa sekä hyviä että huonoja kilpailuja, ja se riippuu suuresta määrin kilpailun järjestelystä, tuomariston kokoonpanosta ja toiminnasta, ja tottakai myös kilpailijoiden tasosta. Mitä paremmin hoidettu kilpailu, sitä parempia soittajia sinne hakeutuu. Omien kokemusteni perusteella voisin näin suoralta kädeltä huitaisten pitää hyvin järjestettyinä viulukilpailuina esim. Brysselin kuningatar Elisabeth -kilpailua, Hannoverin Joachim-kilpailua, Indianapolisin kilpailua ja tietenkin Sibelius-kilpailua, joka on alusta asti lukeutunut suurten joukkoon. ■

Päivi Pousar

Kirjoittaja on Pohjois-Helsingin musiikkiopiston viulunsoitonopettaja ja Sibelius-viulukilpailun pääsihteeri.

11th
International
Jean Sibelius
Violin
Competition

www.sibeliuscompetition.fi

Helsinki
Finland
Nov 22-Dec 3
2015

XII Kuopion kansallinen viulukilpailu

4.–11.1.2015

www.kuopionviulukilpailu.fi

**XI Kansainvälinen Jean Sibelius
-viulukilpailu 22.11.–3.12.2015**

www.sibeliuscompetition.fi

Viulisti ja viulupedagogi kustannustoimittajan roolissa

**Uusi nuottijulkaisu:
Toivo Kuulan kootut
viuluteokset
Toimittanut Sirkka Kuula**

**Säveltäjä Toivo Kuula eli lyhyen elämän vuosi-
na 1883–1918. Sävellystyönsä lisäksi
hän soitti viulua ja
pianoa, toimi kapellimestarina sekä keräsi
ja sovitti kansanmusiikkia, erityisesti eteläpohjalaisia.**

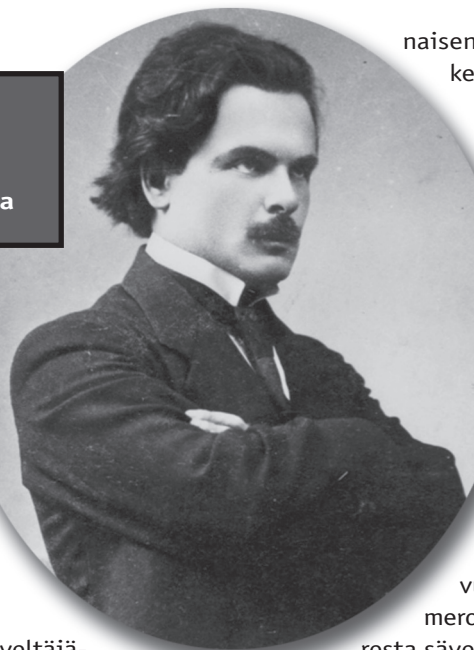
Toivo Kuula tunnetaan säveltäjänä suomalaisen luonnon ja suomalaisuuden värikkäänä ja intohimoisena kuvajana. Lukuisilla ulkomaisilla opintomatkailtaan hän sai vaikutteita eri tyyli- ja taiteenlajeista, jotka hän loi omassa musiikissaan uuteen ilmi-
asuun.

Toivo Kuulan musiikissa on sekä valtavaa alkuvoimaisuutta, että myös ankaraa muototajua. Hänen sävellyksissään on loputtomasti ihastuttavia värejä, tunnelmia ja mielialoja, ja toisaalta syvää melankoliaa, haikeutta ja synkkyyttä. Kuitenkin kaiken hänen musiikkinsa pohjana on puhdas, aito tunne ja teeskentelemättömyys. Muuan ruotsalainen arvostelija on sanonut osuvasti, että Kuulan musiikki ulottuu niille henkisille aloille, joilla ihmisen on pakko syventyä itsetutkiskeluun.

Toivo Kuula oli isosetäni, siis isoisäni veli. Kuulan musiikki veti minua puoleensa lapsesta asti, mutta olin hyvin arka asialle. Aloin esittää sitä vasta varsin kypsässä iässä, ikäänkuin jo aikuisena viulistina. Sittemmin sitä onkin tullut esitettyä, tilaisuudessa jos toisessa, keikoilla ja konserteissa, Suomessa ja muualla.

Musiikin melankolia tuntuu herättävän erityisen syvää ihastusta ulkomailla, varsinkin Amerikkalaisessa yleisössä.

Aloitin oman Toivo Kuula -projektini vuonna 2000, kun julkaisin ensimmäisen Kuula-levyni. Tuolloin en vielä osannut ajatella projektia koko-

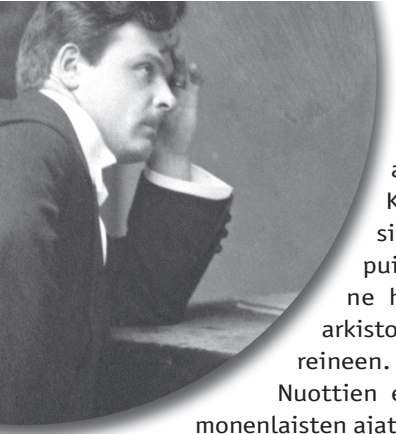

naisena. Pian levyni julkaisun jälkeen sain tietää, että Kuualta löytyy lisää viulukirjallisuutta – mikä ihme! Kantaesitin vastalöydetyt teokset vuonna 2001. Se on uskomatonta, melkein 100 vuotta niiden säveltämisen jälkeen! Nämä teokset eivät ole lainkaan vähäisiä: Kaksi pientä nuoruuden laulua "Ut min väg I världens går" ja "Elä itke impeni nuori", *Pohjalaisen tanssin op. 9* sovitus viululle ja pianolle, mutta sokerina pohjalla *Sonaatti* vuodelta 1906, ilman opusnumeroa. Tässä meille uusi puoli nuo-

resta säveltäjänalusta: sävellys pursuaa iloa, intoa ja oman voiman tuntoa ja esittelee kaiketi kaiken, mitä nuori Kuula on siihen mennessä oppinut sekä viulun että pianon mahdollisuuksista. *Sonaatissa* viulu ja piano riemuitsevat sointujen ja arpeggioiden valloittavuudesta ja oktaavijuoksutusten ja tremoloiden hurmiosta yhdistettynä silti haikeaan melankoliaan ja suoraan meditatiivisiin teemoihin. Sittemmin levytin nämäkin teokset yhdessä kansanlaulu- ja tanssisovitusten kanssa, ja vuonna 2004 näistä kahdesta levystä tehtiin tupla-CD "Toivo Kuula, Complete Works for Violin and Piano".

Edition Fazerin nuotti "Toivo Kuulan viuluteokset" on ollut loppuunmyyty jo pitkään.

Olin siis haaveillut nuottien uudelleenjulkaisusta kauan. Toivo Kuula -seuran teettämä nuotidata oli ollut odottamassa tarkistustyötäni kymmenen vuoden ajan. Kun Fennica Gehrman päätti julkaista nuotin, aloitin työn. Enpä tiennyt mihin ryhdyin! Kokonaisen vuoden olen niitä tutkinut – luonnollisesti oman työn ohella, vapaaehtoisesti. Kansalliskirjaston maailma oli minulle uusi ja todella kiehtova. Miten sitä saattaakaan uppoutua tuntikausiksi huomaamatta ajan kulua! Jotenkin istuessaan Toivo Kuulan käsikirjoitusten, kirjeiden, huomioiden keskellä, nähdessään vahvasti yliviivatut merkinnät, moneen kertaan mietityt nimivaihtoehdot ja toisaalta suloisen kauniisti musteella kirjoitetun nuottikäsialan, kokee

astuvansa oikeasti sata vuotta vanhaan aikaan ja ilmapiiriin. Kansalliskirjasto tuli siis tutuksi – kauniine puitteineen, ystävällisine henkilökuntineen ja arkistontuoksuisine ilmapiireineen.

Nuottien editoinnissa jouduin monenlaisten ajatusten vietäväksi. Toivo Kuulan käsikirjoitukset ovat hyvässä järjestyksessä Kansalliskirjastossa, mutta valitettavasti kaikkia käsikirjoituksia ei ole säilynyt. Joistakin teoksista on vain lyijykynällä kirjoitettu luonnos ja osassa niistäkin puuttuu sivuja. Monista teoksista on useita käsikirjoituksia ja varsinkin sovituksista löytyy erilaisia versioita, milloin viululle tai sellolle, milloin lauluäänelle tai orkesterille.

Käsikirjoituksista löytyy paljon hauskoja yksityiskohtia: Toivo Kuula käyttää värikästä kieltä musiikin ilmentymisestä kertomiseen, kuten *fosco* (synkkä, pimeä), *burlesco* (rehentelevästi), *lugubre* (synkkä, kolkko), *cordiale* (sydämellisesti), *andante valoroso* (miehekkäästi) tai *flebile* (surumielisesti). Joskus nuoteissa lukee *violino*, joskus *viulu*. Etumerkinnot on usein piirretty vain sivun ensimmäiselle riville, täten sivun loppuosaa tai jopa seuraavia sivuja tutkiessa saa olla silmä erityisen tarkkana etumerkkien kohdilla. Nyanssien merkintä Kuulalla on huolellista: jopa pianistin saman käden eri aiheisiin on saatettu merkitä eri nyanssimerkki. Tehoja ei ole säästetty: *fff* ja *ppp* ovat usein käytössä. Toivo Kuula on piirtänyt kaikki käsikirjoituksensa mustekynällä ajan tavan mukaan. Kuinka siistiä ja kaunista jälki onkaan! Monet *allargandot* ja *diminuendot* ym. on piirretty selkeästi ja pitkin koko toivottua musiikin kestoja luoden näin voimakkaan tunnelman jo visuaalisestikin.

Tässä työssä toimittaja joutuu tekemään suuriakin päätöksiä. Jos vanhoista nuoteista poistaa kaikki jälkeensä lisätyt merkit, joita löytyy sekä käsikirjoituksista, että Edition Fazerin julkaisusta, tulee uudesta versiosta autenttisuudessaan selvästi köyhempi. Ovatko aikalaismerkinnot Toivo Kuulan vai jonkun muun? Ehkäpä ne ovat Toivo Kuulan toiveita? Onko Toivo Kuula ollut mukana tekemässä nuottien ensipainoksia ja vaikuttamassa ja ehkä jopa muokkaamassa musiikkiaan? Onko hän ehkä antanut ohjeita sävellyksistään, jotka on sitten painettu postuumista?

Etenin työssäni kolmeen lähteeseen luottaen. Tärkeimpänä tulivat Toivo Kuulan käsikirjoitukset ja luonnokset. Toisena kulki Edition Fazerin julkaisu. Kolmantena, vaikeimpana ja epävarmimpana, luotin omaan musiikilliseen kokemukseeni ja vaistooni. Monet kerrat haikailin ja pähkäilin, muutin ja palautin, soitin soittamasta päästyäni, uudelleen ja uudelleen! Kaikki ne kohdat, joita olen muuttanut tai korjannut, olen kirjoittanut kommentteihin, kertonut, miksi olen päättänyt ratkaisuni. Kommenteista löytyy myös mielenkiintoinen nuottiesimerkki ”Surun” viulunuohtin hahmotelmasta. Nuottigraafikko Jani Kyllösen ammattitaito ja pitkämielisyys olivat työlleeni elintärkeitä ja pianisti Ilmo Peitson apu ja tuki korvaamatonta. ”Voi niitä tunteja tuhansia...”, joita soittaen tarkistimme!

Uusi nuottikirja sisältää myös ensimmäistä kertaa julkaistavat teokset. Piakkoin julkaistaan myös niiden kolmen teoksen sellonuohtit, jotka Toivo Kuula on itse myös sellolle kirjoittanut. Tällaista julkaisua ei ole koskaan aiemmin tehty. Nyt julkaistu teos saa jatkoa vuoden kuluttua, kun Fennica Gehrman julkaisee erillisen nuotin, jossa on molemmat Toivo Kuulan viululle ja pianolle säveltämät sonaatit. Niistä vain toinen (*op. 1*) on aiemmin julkaistu, toinen (ilman opusnumeroa) saa ensipainoksensa. Toimitustyöni ei siis lopu – juhlan jälkeen arkeen, takaisin kirjastoon!

Nuottien toimittamisen ja siten julkaisemisen ainoa motiivi minulle on ollut Toivo Kuulan musiikin edelleen tunnetuksi tekeminen. Uudet viulistikupolvet voivat nyt taas soittaa *Eteläpohjalaisia kansanlauluja* ja *-tansseja* huikeina sovituksina, itkeä surunsa *Sanattoman laulun* tai *Melodia lugubren* myötä tai ilonsa vaikkapa Scherzon maailmassa. Tämä nuottijulkaisu ei ole kriittinen siinä mittapuussa, että se olisi jokin opinäyte, tämä on tehty ainoastaan kunnioituksista ja rakkaudesta Toivo Kuulan musiikkia kohtaan.

Espoossa 30.9.2014,

Sirkka Kuula

Toivo Kuula—Complete Works
for Violin and Piano (VLCD-11250)
Levymyynti: kuula.sirkka@gmail.com

Toivo Kuula – Kootut viuluteokset
(ISMN 979-0-55011-183-7)
Nuottimyynti: www.fennicagehrman.fi,
hyvin varustetut musiikkiliikkeet

MUZAK MAGAZINE Perjantaina, 6.11.2013 | TEKNIKKO

UUTTA TEKNOLOGIA MUUSIKOIDEN AVUKSI

Muusikokorobotti auttaa ammattilaisia analysoimaan harjoitteluaan – prototyypin testivaihe alkanut

■ STUTTEDE: Viimeistään teknikkas hybridinä ilmeinen megeroilla ammatilla, erittäin nopeasti ja tarkasti. Robotti auttaa kokenutta muusikkoa harjoittelunsa analysoimassa. Tarkoituksena on saada selville, missä kohdissa soittaja tekee virheitä, ja auttaa korjaamaan ne. Robotti on kehitetty yhdessä Helsingin Konservatorion ja Helsingin Konservatorion kanssa.

Projektin johtajana toimii H. von Carstén, joka on myös muusikko ja teknikkas. Hän on kehittänyt robottia yhdessä Helsingin Konservatorion kanssa.

JAAHAS. MAESTRO ON VALMIIA ANALYSOIMAAN.

NIMENI ON IBREVIS, VERSIO 1.0. SANOKAA BRENKKU VAIN.

MUKSTA HAN BRENKKU, ETTÄ VIISASTELUA EN SITTEN AIO KUUNNELLA.

VIISASTA. VAIN MUSIIKKIA KANNATTAA KUUNNELLA.

PAPASTA SIIS VÄRÖÄ. SAATAN MUUTEN VAIKKA TUIKATA JOUSELLA SILMÄÄN...

“TUIKATA JOUSELLA SILMÄÄN” – EI LÖYDÄ MUSIIKKISANASTOSTA. JOKIN AIVAN UUSI SOITTOTEKNIikka?

SIINÄ SINULLE ANALYSOITAVAA...TOIVOTTA- VASTI PIDIT KORVASI AUKI!

VERTAAN SOITTOASI ALUKSI TIETO-KANTOIHINI.

Sinä:

J. Heifetz (v. 1959 versio):

SINULLA ON VIELÄ HUOMATTAVAN PALJON OPITTAVAA ESIKUVASI MIKROAJAN-KÄYTÖSTÄ.

AIVAN TOFFA? ANNAT TIETENKIN TALLEAT OHJEET SIITÄ MITÄ PITÄÄ TEHDÄ...?

KYLLÄ VAIN. ENSIN KADENSSIN 2. TAHDIN 3. NUOTTI 4 MILLISEKUNTIA AIKAISEMMIN. KOETETAANKO?

49.

Limingan musiikkileiri

23.6. - 3.7.2015

ja Konserttisarja
pääteemalla "TULI"

24.6. - 3.7.2015

Limingan
musiikkiviikot**Sinfoniaorkesterin ohjelma:**

R. Wagner: Nürnbergin
mestarilaulajat, alkusoitto
G.Bizet / J. Serebrier: Carmen Sinfonia
Kapellimestari Mikk Murdvee

Sinfoninen puhallinorkesteri

Kapellimestari Anna-Leena Lumme

Viisi orkesteria, Muskarit, African
drumming -ryhmät, Arco Groove
svengiiä jousisoittajille!

Opettajat, konserttitiedot ja lisäinfoa
verkkosivuillamme 6.12.2014 alkaen.

www.limminganmusiikkiviikot.fi

Lisätietoja:

toiminnanjohtaja Heidi Mantere (musiikkiviikot1@gmail.com)

Ilmoittautuminen verkkosivujen kautta 4.1. - 4.5.2015

International Minifiddlers Colourstrings –etäopetus

***Colourstrings-viuluuapinen luotiin lapsel-
leni, kotiopetusta varten. Opetin Helsin-
gin Juniorjoustun ensimmäistä sukupol-
vea Leena Siukosen Viulukoulusta. Tämä
erinomainen koulu eteni kuitenkin liian
nopeasti pienille viulisteille (koulu oli
alun perinkin suunniteltu 9–10-vuotiaille
aloittelijoille) ja siitä syystä – soittotek-
niikan, musikaalisen kuulon, musikaali-
sen ymmärtämisen sekä emotion edistä-
miseen ja tasapainottamiseen
– jouduin käyttämään omia,
rakkauudella suunniteltuja,
lapsikeskeisiä, värikkäitä, kä-
sin kirjoitettuja harjoituksia;
Colourstrings-viulukoulu alkoi
hahmottua.***

Viulutunnit olivat minulle haastavia. Vanhemmat istuivat miltei aina tunneilla, auttamassa minua poloista, suomenkielen taidotonta. Ahti Sonninen, musiikkiopiston rehtori, vieraili myös säännöllisesti. Usein hän ilmestyi jonkun minulle tuntematon herran kanssa. Vuosien jälkeen olen oppinut että rehtori Sonninen, viuluprofessoreiden Suhosen ja Cronvallin sekä rehtori Helasvuon avulla, katsastutti kykyäni opettaa. Myöhemmin nimenomaan Onni Suhosen suosituksen ansiosta sain lehtoraatin ja Veikko Helasvuon kutsusta opetin myös Sibelius-Akatemiassa 38 vuotta.

Vierailijoiden joukossa säännöllisin ja pitkäaikaisin oli Brita Helenius, Yleisradion musiikkiosaston päällikkö. Brita rakastui pikku viulisteihin ja päätti perustaa taide-pedagogisen lastenohjelman ”Viuluviikarit Musiikkimaassa”. Ohjelman tittelin keksi Timo Veijola, käsikirjoitus ja toteutus suotiin minulle. Suositun ohjelman myötä Viuluviikarit, Helsingin Lapsijouset ja Juniorjouset tulivat tutuksi Suomessa ja saavuttivat pian myös kansainvälistä mainetta. Maailman suuret konserttitalit tulivat tutuksi Juniorijousille. Laaja opetusmateriaali (soitinkoulu sekä kamarimusiikki- ja orkesterikoulutus) julkaistiin Colourstrings-nimellä. Seuraavat vuosikymmenet sisältävät 35 konserttikiertuetta, 35 kaupallista levytystä, yli 200

kansainvälistä kurssia ja toivat Suomeen ja itäiseen Helsinkiin runsaat kaksituhatta vierasta.

Lähes puoli vuosisataa jatkunut opetustyöni Itä-Helsingin musiikkiopistossa ja Sibelius-Akatemiassa tapahtui avoimin ovin – tai ilman niitä – ja olen siihen tottunut. Viulutaiteilija Maarit Rajamäen kutsu toteuttaa ”International Minifiddlers” –etäopetusohjelma kuitenkin yllätti minut. Ajatus että jokainen tunti pidetään kameroiden edessä ja opetus ikuistetaan, arvelutti minua. Opettajan fyysinen läsnäolo, käden kosketus, katse, äänen sävy jopa tuoksu ovat kaikki niin tärkeä osaa soitinopetuksessa, että epäilyni etäopetusta kohtaan oli oikeutettu. Nyt kun projektin kolmas vuosikunta on jo alkanut ja 63 opetustuntia on nauhoitettu, olen kiitollinen Maaritille ideasta ja kutsusta. Ohjelma toimii erinomaisesti.

Suunnittelu alkoi vuona 2012. Sain tutustua kahteentoista Itä-Helsingin musiikkiopiston Colourstrings-musiikkileikkikoulua käyneeseen neljä-viisivuotiaaseen lapseen,

joilla oli motivaatio aloittaa viulunsoitto. Valitsin heistä esikouluikäisten ryhmän. Vanhemmilta olen pyytänyt, tavallaan ehtona osallistumiseen, jokapäiväisyyttä. Alussa se tarkoitti viisiminuuttisia harjoitusjaksoja kotona, kahden viikoittaisen puolituntisen yksityistunnin lisäksi. Kolmannen vuoden aikana kotiharjoitus on kasvanut jo 25 minuutiksi. Elämäntavaksi kehittyneet harras harrastus ei rasita lapsia, päinvastoin se luo rikkautta perhe-elämään.

Etäopetuksen puitteissa studiossa annetaan lukukausittain 15 opetusdemonstraatiota (vuodessa 30). Opetuksen aiheet eli opetussuunnitelmat on annettu puoli vuotta aikaisemmin jokaiselle osallistuvalla pedagogille. Ensimmäisen puolen vuoden aikana tunnit olivat yksityistunteja, mutta nykyään kameroiden edessä ovat läsnä kaikki viisi oppilastani. Opetuksen kielet ovat suomi ja englanti. Demonstraation lisäksi pyrin selittämään ja kommentoimaan englanniksi, mitä, miten ja miksi opetan. Luentoni nauhoitetaan, ja opettajakollegat voivat seurata sitä sekä suoraan että nauhoitettuna internetin avulla. Seu-

raan tarkkaan osallistuvien opettajien tunteja ja yritän antaa teknisiä, yleismusikaalisia, pedagogisia ja teoreettisia neuvoja. Neuvoni ei tule ylhäältäpäin vaan tasa-arvoista kollegaani kunnioittaen. Minusta tuntuu että olen onnistunut tässä roolissa ja olen pystynyt luomaan sellaisen lämpimän, samalla vaativan ilmapiirin, jossa niin oppilaan, opettajan kuin vanhempien on hyvä olla. Olen huomannut, että tässä pyrkimyksessä vaari-ikäisyteni on ollut suurena apuna.

Opettajien kanssa olen jatkuvassa sähköpostissa ja skype-yhteydessä sekä ennen tunteja että niiden jälkeen. Erityisen hyvin etäopetus on organisoitu Canberran ANU-yliopistossa ja Tanskan kuninkaallisessa musiikkikonservatoriossa Kööpenhaminassa. Helsingissä tapahtuva luento kuuluu näiden yliopistojen opetussuunnitelmiin ja sitä seuraavat johtavien professorien lisäksi heidän oppilaansa, tulevaisuuden opettajat. Aika-eron takia aloitan torstaisin studiossa klo 9 aamulla. Ensimmäinen opetusjakso on Canberrassa Australiassa. Viimeinen opetusjakso on illalla klo 21 Alaskassa. Välillä ollaan seuraamassa tunteja Färsaarilla, Seoulissa, Tel Avivissa ja Lontoossa. Lauantaina ovat Saksa ja Tanska, ja sitten Lapin musiikkiopiston lahjakkaat ja herttaiset lapset ovat vuorossa. Uusi osallistuja iltapäivällä on Etelä-Pohjanmaan musiikkiopisto.

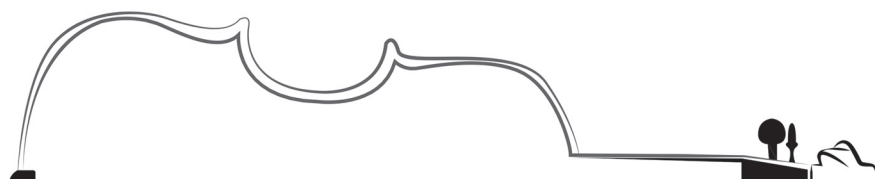
Varsinainen luento on lauantaisin klo 10. Luento-demonstraation aika on rajoitettu. Pikku viuluviikareilta odotetaan esimerkillistä soittotaitoa, joka innostaa muita lapsia, vaikuttaa oppilaitten vanhempiin ja edistää opettajien pedagogisia taitoja. Vaativa haaste pitäisi toteuttaa sellaisessa ilmapiirissä, jossa lapsilla on turvalliset ja myös nautittavat olot. Minulle perjantaiyö on melkoisen levoton. Päässä liikkuu seuraavan päivän opetussuunnitelma. Jos joku ryhmästä sairastuu, suunnitelma muuttuu. Olenkin aina iloinen ja helpottunut, kun voin virittää kaikkien oppilaitteni viulut aamulla.

Rakkaat pienet viuluviikarit ovat edistyneet esimerkillisesti. Soitintekniikka, musikaalinen kuulo ja äly, intonaatioherkkyys sekä tunteet ovat kehittyneet tasapainoisesti. Etäopetusprojekti on onnistuneesti vaikuttanut monen moniin lapsiin, vanhempiin ja pedagogeihin.

Noora, Sanni-Mari, Senny, Stella ja Viena toteuttavat muiden ja omaksi iloksi Zoltán Kodály'n ajatusta: "Lahjakkuus ei kuulu omistajalleen yksin, vaan myös muille hänen ympärillään. Mutta lahjakas ihminen voi kokea, etteivät hänen lahjansa vähene, vaikka hän kaksin käsin jakaa niitä ympärilleen, vaan päinvastoin lisääntyvät." ■

Helsingissä 21.09.2014,
Szilvay Géza

HOW VIOLINS

Jousisoitinyritys

*Enemmän irti soittimesta,
enemmän iloa soittamisesta*

www.howviolins.fi

Ma - Pe - 1000 - 1800

La - 1000 - 1600

Su - Suljettu

050 465 4844

*Meidän kauttamme löydät soittimet ja tarvikkeet
oppilaallesi parhaaseen mahdolliseen hintaan, laatutakuulla.*

Professional in fine stringed instruments since 1968

Risto Vainio Oy

Apollonkatu 21
00100 Helsinki
Finland
p. +358 9 447 226

www.ristovainio.com
info@ristovainio.com

MUSIIKKIA ERI SUUNNISTA X

– erikoistumisohjelma viulisteille ja jousipedagogeille jatkuu keväällä 2015

Tervetuloa mukaan viulistien ja jousisoittajien Musiikkia eri suunnista -täydennyskoulutusjaksoille. Koulutus on erityisesti viulisteille ja viulopedagogeille sekä jousisoittajille suunnattu oma jatko- ja täydennyskoulutuskokonaisuus. Koulutuksessa liikutaan yhdessä eri tyylilajeissa perinteestä tähän päivään ja tulevaisuuteen – kokeillen, etsien ja löytäen musiikin eri tyylien, tekniikoiden ja ilmaisukeinojen kohtaamis- ja vuorovaikutuskohtia.

Koulutus jatkuu keväällä 2015 kolmena kahden päivän periodina viihtyisässä Kallio Kuninkalan -kurssikeskuksessa. Tervetuloa mukaan löytämään yhdessä uutta omasta luovuudesta ja muusikkoudesta. Voit tuoda mukaan myös duo-parisi tai kamarimuusikko-kollegasi. Viulistien ja jousisoittajien lisäksi myös muusikot muilla instrumenteilla tervetuloa mukaan!

Yhdessä soittamiseen ja uusien ulottuvuuksien kokeiluun ovat innoittamassa barokkiviulisti **Kreeta-Maria Kentala**, cembalisti **Petteri Pitko**, viulisti **Kaija Saarikettu** ja pianisti **Teppo Koivisto**, viulisti **Mauno Järvelä** ja harmoninsoittaja, pianisti **Timo Alakotila** sekä mukana nykyimprovisaation lähestymistapoihin johdattava pianisti **Teemu Kide**.

Ilmoittautuminen ja lisätietoja: www.siba.fi/taydennyskoulutus

Keväällä 2015 käynnistyy myös uusi koulutuskokonaisuus

UUDISTUVA PEDAGOGI – uudistuvat tavat oppia ja opettaa X

Aiheena ovat mm.

1. erilaiset oppijat, erityislasten musiikkikasvatus ja instrumenttiopetus
2. sosiaalinen media ja viestintä opettajan työssä, kuinka voin hyödyntää mobiililaitteita ja -sisältöjä musiikin opetuksessa
3. oppijan ja opettajan jaksaminen ja hyvinvointi taideoppilaitoksissa

Katso lisää: www.siba.fi/taydennyskoulutus

**SIBELIUS-
AKATEMIA**
TAIDEYLIOPISTO